

รู้ลึก โลกคนงาน อ่านจดหมายข่าวออนไลน์ แรงงานปริทัศน์

LABOUR REVIEW NEWSLETTER VOL.34 NO.391 APRIL 2020 ปีที่ 34 ฉบับที่ 391 เมษายน 2563

สิทธิแรงงานในภาวะวิกฤต COVID-19

พนักงานในนิคมอมตะซิตี้ ชลบุรี ถูกเลิกจ้างกว่า 1,000 คน จากผลกระทบของไวรัสโควิด : จากเฟซบุ๊กเพจ "หนุ่มสาวโรงงาน"

- ผลกระทบทางอาชีพของผู้ขับขี่จักรยานยนต์สาธารณะจากวิกฤตโควิด-19
 - ผลกระทบโควิด-19 ปิดงานชั่วคราว-เลิกจ้าง :
5 แบรินด์ฟลิตรถยนต์ โรงแรม สิ่งทอ อัญมณี เซรามิก
- 2 พรรคการเมืองยื่นข้อเสนอดูแลสิทธิแรงงานกรณีได้รับผลกระทบจากโควิด-19
 - คนงานก่อสร้าง ผู้ค้าขายออนไลน์ ไม่เข้าเกณฑ์ เยียวยา 5 พันบาท
 - เปิดศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์คนงานที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19
 - สหภาพรถไฟฯ เสนอกำหนดมาตรการป้องกัน COVID-19 หลังมีผู้เสียชีวิต
 - พันมิตรสหภาพคนทำงานสนามบิน แกลงเรียกร้องรัฐ-นายจ้างดูแลแรงงาน

มูลนิธิอารมณ พงศ์พจน์

AROM PONGPANGAN FOUNDATION-LABOUR RESOURCE CENTRE

ก่อตั้งปี 2526 (Establishment on 1983)

51/109 ซอยงามฉวี ถ.พหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120 โทรศัพท์ 0-2516-1589 โทรศัพท์/โทรสาร 0-2516-1071

51/109 Soi Ngamchawee Road.Tambon Khlong Nung, Amphoe Khlong Luang, Pathum Thani 12120, Thailand

Tel.0-25161589 Tel. / Fax 0-25161071, E-mail : apfirc@hotmail.com, apfirc@gmail.com

วัตถุประสงค์ มูลนิธิอารมณ พงศ์พจน์	THE OBJECTIVE OF AROM PONGPANGAN FOUNDATION-LABOUR RESOURCE CENTER
1.เพื่อให้การช่วยเหลือด้านการศึกษา เผยแพร่ความรู้ ทั้งทางด้านวิชาการและประสบการณ์ การฝึกฝนอบรมแก่ลูกจ้าง ตลอดจนเผยแพร่สารคดีเกี่ยวกับวิชาการด้านแรงงาน การแรงงานสัมพันธ์ และการพัฒนาแรงงาน	1.Promote the study on labour issues, dissemination of information, exchange of experiences on organizing and campaigning for industrial democracy, training workers on labour relations and formation of labour unions.
2.เพื่อให้การช่วยเหลือด้านกฎหมายและสวัสดิการ แก่ผู้ใช้แรงงาน	2. Support for legal aid and struggle for workers' rights and welfare and better working conditions.
3.เพื่อจัดตั้งสถาบันการค้นคว้า ให้ผู้ใช้แรงงานได้ทำการค้นคว้า เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าและความมั่นคงของผู้ใช้แรงงาน	3. To establish a research institute for promotion of workers' education and social awareness to encourage their participation in development of the welfare and solidarity among workers.
4.เพื่อร่วมมือกับองค์กรแรงงานและสถาบันอื่นๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมแรงงาน ทั้งนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง	4.Cooperation with others labour organizations and institutions which pursue similar objectives.
5.เพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมพัฒนา สื่อมวลชนประเภทต่างๆ เพื่อประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานและสาธารณชน	5.To promote knowledge and understanding as well as media development participation for the benefits of workers and the public in general.

วัตถุประสงค์ การจัดทำจดหมายข่าวแรงงานปรีกษณ์ออนไลน์

“แรงงานปรีกษณ์ออนไลน์” เป็นจดหมายข่าวออนไลน์ของมูลนิธิฯ กำหนดออกเดือนละ 1 ฉบับ เพื่อรายงานความเคลื่อนไหวขององค์กรแรงงาน สถานการณ์แรงงานสำคัญในรอบเดือน และเผยแพร่บทความที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงานส่วนรวม

As a labour foundation, we publish a monthly journal for workers called 'Labour Review' to report on worker movement and give some analytical reviews on current labour issues. Interested one may leave questions or subscribe 'Labour Review' via apfirc@hotmail.com

คณะผู้จัดทำเนื้อหา : รศ.ดร.นาพร อติวานิชยพงศ์ นางสาววาสนา ลำดี นายชฤทธิ์ มีสิทธิ์ นางสาวสุธิดา ลีนคำ

คณะออกแบบจัดทำรูปเล่ม : voicelabour มูลนิธิพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

สนับสนุนโดย : มูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท

voicelabour.org
สื่อสารแรงงาน สร้างสรรค์สังคม

แรงงานปรีกษณ์ออนไลน์ จัดทำขึ้นโดยมิได้มุ่งหวังผลกำไร เพื่อประโยชน์แห่งสังคมโดยรวม ร่วมสนับสนุนการจัดทำ

โปรดโอนเงินเข้าบัญชี มูลนิธิอารมณ พงศ์พจน์ บัญชีออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาตรีเพชร เลขที่ 006-2-40890-1

หรือ ธนาคารกรุงเทพ สาขาซอยพิวเจอร์รังสิต เลขที่ 026-0-91018-7 (กรุณาแนบสำเนาส่งมายังมูลนิธิฯ ด้วย)

บทบรรณาธิการ

แรงงานปรัศน์ออนไลน์ฉบับที่ 44 (391) ประจำเดือนเมษายน 2563 ในปัจจุบันนี้ ประเด็นที่ได้รับความสนใจจากคนทุกระดับทั่วโลกหนีไม่พ้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 แรงงานปรัศน์ฉบับนี้จึงขออุทิศพื้นที่ให้แก่ประเด็นแรงงานที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของโรคระบาดไวรัสโควิด-19

บทความและรายงานพิเศษ 4 เรื่อง ประกอบด้วย คลินิกกฎหมายแรงงานว่าด้วยสิทธิแรงงานกับผลกระทบของโรคระบาดโควิด-19 ผลกระทบต่อผู้ขับขีมอเตอร์ไซด์รับจ้างซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มแรงงานนอกระบบที่ต้องสูญเสียรายได้มากที่สุด การปิดงานเลิกจ้างที่นายจ้างอ้างผลกระทบจากโรคโควิด-19 และข้อเสนอของ 2 พรรคการเมืองได้แก่พรรคสังคมประชาธิปไตยไทยและพรรคก้าวไกล (อดีตพรรคอนาคตใหม่) ต่อการดูแลสิทธิแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19

ในท่ามกลางสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อพิจารณาแล้วก็จะพบความเกี่ยวพันกับปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยที่นับวันจะปรากฏชัดขึ้น

กล่าวคือ ชนชั้นกลางที่ยังมีงานมั่นคงและได้รับเงินเดือนครบทุกเดือนสามารถทำงานที่บ้าน (work from home) และปฏิบัติตามมาตรการรักษาระยะห่างทางสังคมได้โดยไม่ต้องรอน ส่วนนายทุนขนาดใหญ่อาจขาดรายได้ไปบ้างแต่ยังห่างไกลจากความยากลำบากทางเศรษฐกิจ อีกทั้งบางกลุ่มยังได้ประโยชน์จากภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้นนี้ด้วยซ้ำ ในขณะที่คนจนซึ่งชีวิตต้องพึ่งพิงกับการทำมาหากินในพื้นที่สาธารณะ โดยการขายอาหารและบริการต่างๆ ให้กับคนที่มีกิจกรรมรวมกลุ่มทางสังคม และผู้ที่เดินทางไปทำงานทุกวัน เป็นกลุ่มที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างสาหัสจากการหมดหนทางทำมาหากิน ต้องอาศัยเงินเยียวยาเดือนละ 5,000 บาท ซึ่งยังมีปัญหาเรื่องระบบการคัดกรองผู้มีสิทธิ และรอรับการแจกอาหารประทังชีวิตที่ต้องเบียดเสียดแออัดซึ่งจนอาจเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคระบาด

ด้วยเหตุนี้จึงไม่น่าแปลกใจที่มีเสียงเรียกร้องดังขึ้นให้รัฐผ่อนปรนพื้นที่การทำงานภาคบริการและการใช้พื้นที่สาธารณะโดยมีการจัดระเบียบอย่างเหมาะสม เพื่อให้คนจนที่ต้องทำมาหากินได้กลับมา

มีอาชีพเลี้ยงครอบครัวได้อีกครั้งโดยไม่ต้องรอรับการสงเคราะห์ในรูปแบบต่างๆ ที่นอกจากไม่เพียงพอแล้วยังทำให้พวกเขาหมดศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

สุดท้ายนี้ แม้ว่าขบวนการแรงงานในขณะนี้ มีข้อจำกัดเรื่องการรวมกลุ่มทางสังคมเช่นเดียวกับ

ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมกลุ่มอื่นๆ แต่ยังมี ความจำเป็นที่จะต้องมาร่วมกันหาข้อเสนอที่เป็น ทางออกของการแก้ปัญหาวิกฤตทั้งในระยะเฉพาะ หน้าและระยะยาวเพื่อให้เกิดทางออกที่เป็น ประโยชน์และเป็นธรรมกับแรงงานที่เป็นคนส่วนใหญ่ ในสังคมกันไป

บทความ 1

สิทธิแรงงานในภาวะวิกฤต COVID-19

ชฤทธิ์ มีสิทธิ์

นักกฎหมายแรงงาน/ทนายความ

คลินิกกฎหมายด้านแรงงานตอนที่ 23 และ 24 เราเพิ่งคุยกันเรื่องสิทธิแรงงานในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ เนื่องจากธุรกิจและสถานประกอบการต่าง ๆ มีการปรับเปลี่ยน สภาพการจ้าง ลดค่าจ้าง สวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ รูปแบบการจ้างงาน การหยุดกิจการชั่วคราว ตลอดจนการเลิกจ้าง โดยอ้างสถานะทางเศรษฐกิจ มาตั้งแต่ปี 2562 แล้ว แรงงานก็ต้องเผชิญกับปัญหาและความเดือดร้อนต่าง ๆ นานามาพักหนึ่งแล้ว ซึ่งผู้เขียนก็ได้สะท้อนปัญหา ผลกระทบที่เกิดขึ้น ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องและข้อจำกัดของกฎหมาย รวมทั้งมาตรการการบริหารจัดการแรงงานภาครัฐที่ควรดำเนินการไปแล้ว ท่านย้อนไปอ่านดูได้นะครับ

แต่ความวุ่นยังไม่ทันหาย ความความก็เข้ามาแทรก ด้วยเหตุการณ์ช็อกโลกและช็อกประเทศไทย คือ ไวรัสโควิด -19 ดังที่เรียกกันว่า **โรคอุบัติใหม่** คือโรคที่ไม่เคยมีปรากฏมาก่อน จึงยังไม่มียาหรือวัคซีนจัดการกับโรคได้โดยตรง สำหรับประเทศไทยโควิด

-19 เริ่มคุกคามมาตั้งแต่ต้นปี 2563 แต่มาถึงจุดเดือดและเกิดความปั่นป่วนราวกลางเดือนมีนาคม 2563 จนกระทั่งนำไปสู่การใช้กฎหมายพิเศษในการบริหารจัดการประเทศในสถานการณ์โควิด -19 ดังที่ท่านทั้งหลายก็ได้รับทราบ เรียนรู้ ปรับตัว (ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง) รวมทั้งเผชิญปัญหาด้วยความยากลำบากกันมาแล้ว

สถานการณ์ในช่วงแรก

เป็นกรณีการเผชิญปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งสถานประกอบการต่าง ๆ มีโครงการหรือแผนงาน ศึกษาฐานหรือทัศนศึกษาที่ต่างประเทศ ทั้งกำลังจะ

เดินทางไป และกำลังที่จะกลับจากประเทศเสี่ยง หรือพนักงานมีโปรแกรมสำหรับการท่องเที่ยวหรือไปปฏิบัติงานที่ต่างประเทศ และครบกำหนดกลับประเทศไทยในช่วงโควิด-19 ซึ่งหลายประเทศมีความเสี่ยงโรคโควิด-19

ผู้เขียนจำได้ว่า ในช่วงนั้นแนวความคิดที่จะร่วมกันปกป้องชีวิตและสุขภาพยังไม่เด่นชัดนัก ธุรกิจและสถานประกอบการต่าง ๆ มุ่งแต่จะแก้ปัญหาเพื่อให้บริษัทตนเองปลอดภัย คนงานไม่ติดเชื้อ หรือไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรค และมีให้เกิดผลกระทบกับองค์กรของตน ทำทีของนายจ้างและสถานประกอบการต่าง ๆ จึงออกมาแบบแข็งๆ ขาดๆ ด้วย เช่น

© ห้ามพนักงานเดินทางไปในประเทศเสี่ยงติดเชื้อโควิด-19 หากพนักงานฝ่าฝืนนายจ้างจะเลิกจ้าง หรือถือว่าพนักงานลาออกจากบริษัท

© พนักงานที่เดินทางกลับจากประเทศเสี่ยง หากถูกรัฐบาลกักตัว 14 วัน พนักงานจะต้องลาพักร้อนบ้าง ลาอีกบ้าง หรือลาโดยไม่รับค่าจ้างบ้าง หรือ

เลยเถิดไปถึงขนาดให้ลาป่วยกันก็มี ทั้งๆ ที่ยังมีได้ป่วย หรือยังมิได้ตรวจร่างกายเลยว่ามีเชื้อโรคอยู่หรือไม่

© ธุรกิจหลายแห่งเริ่มกลัวโรคโควิด-19 หยุดกิจการชั่วคราวก็มี ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานก็มี กระจายงานให้พนักงานไปทำที่บ้านก็มี หรือให้ลาหยุดโดยไม่รับค่าจ้างทั้งเดือนก็มี และหากพนักงานคนใดไปข้องแวะในกลุ่มเสี่ยงหรือพื้นที่เสี่ยง นายจ้างจะไม่รับผิดชอบ และอาจถูกเลิกจ้างในทันที (เฮ้อๆๆ)

โดยที่ฝ่ายแรงงานเองแทบจะมีได้ตรวจสอบกันเลยว่า มีการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายแล้วหรือไม่ เนื่องจากสถานการณ์ในช่วงนั้น ไม่เอื้อต่อการตรวจสอบหรือการใช้สิทธิตามกฎหมายเท่าใดนัก เพราะได้แต่วิตกกังวลเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโควิด-19 เป็นสำคัญ รวมทั้งสถานการณ์นี้เป็นเรื่องใหม่ แรงงานเองยังขาดความรู้ความเข้าใจ และตั้งหลักไม่ทัน ประเด็นสำคัญคือ อาจกล่าวได้ว่า เป็นสถานการณ์สงครามโรคมาเกิดซ้อนสงครามการค้า หรือสงครามเศรษฐกิจ แล้วพี่น้องแรงงานจะรับมือกันไหวหรือครับ

อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ก็มีการสื่อสารความคิดในเฟสบุ๊ก หรือในโซเชียลมีเดีย น่าจะมาจากสำนักกฎหมายของฝ่ายธุรกิจ ว่า “*โนเวิร์ค โนเพย์ “ (เมื่อไม่ทำงาน ย่อมไม่ได้ค่าจ้าง)*” เพื่อโน้มน้าวความคิดคนในสังคมว่า ถ้าไม่มีการทำงาน ลูกจ้างก็ไม่มีสิทธิในค่าจ้าง ซึ่งในความเป็นจริง

หลักการที่ว่านี้ ถูกต้องและใช้ได้ในบางกรณี มิใช่ข้อสรุปเด็ดขาด แบบรวมยอด เหมาแข่งหรือเป็นสูตรสำเร็จตายตัว เนื่องจากมีรายละเอียดที่ต้องรู้ เรียนรู้ และทำความเข้าใจอีกมากมาย และหากใช้กันแบบผิดๆ อาจจะกลายเป็นสาเหตุนำไปสู่ข้อขัดแย้งหรือข้อพิพาทโดยไม่จำเป็น และสังคมแรงงานอาจเข้าใจเจตนาของผู้นำเสนอความคิดนี้คลาดเคลื่อน ทำให้เสียหายได้

หลักการที่ว่านี้กระทบต่อลูกจ้างรายวัน ราย ชั่วโมง หรือรายชิ้นเป็นหลัก เช่น วันใดที่ลูกจ้างดังกล่าวลางาน หรือหยุดงาน ก็จะไม่ได้รับค่าจ้าง ในขณะที่ลูกจ้างรายเดือนลางานหรือหยุดงาน ก็ยังคงได้รับค่าจ้างเต็มเดือน แต่หากลูกจ้างไม่ว่าประเภทใด พร้อมทำงานให้นายจ้าง แต่นายจ้างไม่พร้อมให้ทำงาน โดยมิใช่ความผิดลูกจ้าง นายจ้างก็ต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเต็มจำนวนตามปกติ แต่ในส่วนแรงงานนอกระบบ คือแรงงานที่ไม่มีนายจ้าง และแรงงานที่ไม่เป็นนายจ้าง ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายชิ้นหรือตามผลงานอยู่แล้ว ถ้าไม่ทำงานส่งมอบตามสัญญา ก็จะไม่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนอยู่แล้ว หลักการโน เวิร์ค โน เพย์ ก็ใช้ไม่ได้กับกรณีนี้เช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม หลักการโน เวิร์ค โน เพย์ ก็ถูกยกเว้นโดยหลักกฎหมายพิเศษ เช่น

– พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 75 คือกรณีนายจ้างมีเหตุจำเป็นสำคัญที่มิใช่เหตุสุดวิสัย หยุดกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน

ชั่วคราว จะต้องแจ้งพนักงานตรวจแรงงานและลูกจ้างล่วงหน้า และต้องจ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของค่าจ้างในวันทำงานตลอดเวลาที่สั่งหยุดกิจการ เงินที่ว่าเป็น แท้จริงก็คือค่าจ้างนั้นแหละ แต่ที่กฎหมายใช้คำว่าเงินเฉย ๆ มิใช่ค่าจ้าง ก็เพราะหลักการและนิยามค่าจ้างตามกฎหมาย นั้นหมายถึงเงินที่จ่ายตอบแทนการทำงาน เมื่อไม่มีการทำงานเงินที่จ่ายจึงมิใช่ค่าจ้าง แต่ตามเจตนารมณ์ก็เพื่อประกันค่าจ้างหรือรายได้ในการยังชีพของลูกจ้าง อันเกิดจากเหตุที่มิใช่ความผิดของใคร แต่เป็นเหตุจำเป็นอันสำคัญ (มิใช่เหตุสุดวิสัย) ของฝ่ายนายจ้าง

ผมเห็นว่า การนำเสนอความคิดเรื่องโน เวิร์ค โน เพย์ ไม่ถูกต้องเหมาะสม ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่ทุกฝ่ายต้องช่วยกันป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค และเพื่อเป็นการช่วยเหลือปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ ทำให้งานควรช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มิใช่มาตั้งแง่กันในทางกฎหมายหรือ

ในทางที่จะเอาประโยชน์หรือเอาตัวรอด โดยไม่คำนึงทุกข์ร้อนหรือโรคอุบัติใหม่ที่สังคมเผชิญอยู่

มีข้อสังเกตว่า สถานประกอบการที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้าง ลดค่าจ้างและสวัสดิการ รวมทั้งเลิกจ้างโดยอ้างภาวะเศรษฐกิจนั้น มักจะพบว่า มีธุรกิจหรือสถานประกอบการจำนวนหนึ่งมิได้ประสบปัญหาจริง แต่อ้างภาวะดังกล่าว เพื่อสร้างความชอบธรรมในการเลิกจ้าง หรือเพื่อให้ลูกจ้างเห็นอกเห็นใจ ไม่เรียกร้องหรือฟ้องร้องนายจ้าง แม้ว่า เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานตามกฎหมายก็ตาม และเมื่อเกิดสถานการณ์โควิด -19 ก็น่าจะเชื่อว่ามีธุรกิจบางส่วนฉวยโอกาสจากวิกฤติโรค มาลดค่าจ้าง ลดสวัสดิการ รวมทั้งเลิกจ้าง โดยที่การตรวจสอบต่าง ๆ ทำได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากมีสถานการณ์การแพร่ระบาดโรค อันนี้ก็เป็นเรื่องการละเมิดสิทธิแรงงานหรือความไม่เป็นธรรมของแรงงานที่เกิดขึ้น

สถานการณ์ในช่วงที่สอง

อาจจะเรียกว่าเป็นช่วงสถานการณ์ปั่นป่วน เนื่องจากมีปัญหายุ่งยากจากโควิด-19 ประดังประเดเข้ามาหลายด้าน กล่าวคือ

ด้านการควบคุมการแพร่ระบาดโรค

มีประเด็นว่าควรปิดเมืองหรือปิดประเทศหรือไม่ การกักตัวผู้ที่เดินทางมาจากประเทศเสี่ยง การขอความร่วมมือให้ผู้ที่ไปสัมผัสหรือใกล้ชิดบุคคลในสถานที่เสี่ยงเข้ามารับการตรวจ ในขณะเดียวกันตัวเลขผู้ติดเชื้อเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งมีการประกาศใช้กฎหมายพิเศษเพื่อบริหารจัดการประเทศในภาวะวิกฤติโรค และหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ได้สั่งปิดสถานประกอบการหรือสถานบริการหลายประเภท หลายแห่ง ทั้งในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดที่มีความเสี่ยง จนนำไปสู่สถานการณ์การเคลื่อนย้ายแรงงานกลับสู่ภูมิลำเนาที่ต่างจังหวัด เนื่องจากสถานประกอบการถูกสั่งปิดดังกล่าว

ด้านการบรรเทาและเยียวยาผู้ที่ได้รับ

ผลกระทบ

มีประเด็นถกเถียงกันในสังคมว่า โควิด -19 ก่อผลกระทบทั่วทั้งประเทศและทั้งโลก ดังนั้นรัฐบาลไทยควรมีมาตรการเยียวยาประชาชนในเบื้องต้นแบบถ้วนหน้า เพราะได้รับผลกระทบกันทุกสาขาอาชีพ การเยียวยาเบื้องต้นจึงสามารถดำเนินการได้โดยเร็ว ไม่ต้องมีหลักเกณฑ์ ไม่ต้องตรวจสอบ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ได้รับผลกระทบทันที ส่วนบุคคล กลุ่มบุคคล หรือครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง มีความเดือดร้อนหรือต้องการความช่วยเหลือที่เป็นการเฉพาะรัฐคว่อย่าหาทางดูแลช่วยเหลือแบบเข้มข้นต่อไป

ในที่สุดรัฐก็ตัดสินใจช่วยเหลือเฉพาะบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ทำให้ประกอบอาชีพไม่ได้ หรือรายได้ลดลงอย่างมาก จนกระทบต่อการดำรงชีพ ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มที่ได้รับผลกระทบหนักสุดเป็นแรงงานนอกระบบ แรงงานที่ทำงานอิสระ ไม่มีนายจ้าง หรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระแบบหาเช้ากินค่ำ หรือลูกจ้าง หรือแรงงานอิสระที่ทำงานในสถานประกอบการ สถานบริการ หรือที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่รัฐสั่งให้หยุดกิจการชั่วคราว เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค

แต่เนื่องจากฐานข้อมูลของรัฐเกี่ยวกับแรงงานกลุ่มที่กล่าวถึงนี้ ยังไม่เป็นระบบ ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ รวมทั้ง ข้ำซ้อน และกระจัดกระจายอยู่ในหลายหน่วยงาน ประกอบกับมีพฤติกรรมของประชาชนที่น่าเชื่อถือได้ว่า ประชาชนหลายภาคส่วน แม้อาจไม่กระทบหรือไม่เข้าหลักเกณฑ์ในการขอรับการเยียวยา แต่ก็ขอลงทะเบียนไปก่อนเผื่อได้ ทำให้มีผู้ลงทะเบียนเพื่อขอรับการเยียวยาสูงถึง 26 ล้านคนเศษ เป็นภาระของรัฐในการตรวจสอบเพื่อจ่ายเงินเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบ

อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้ ก็มีคำถามของภาคส่วนต่าง ๆ ว่า ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ได้รับการเยียวยาจากรัฐตรงตามเป้าหมายครบถ้วนเป็นธรรมแล้วหรือไม่ ดูเหมือนว่า มีเสียงสะท้อนมารอบทิศว่า คนที่เดือดร้อนจริง ๆ ยังเข้าไม่ถึงการเยียวยา ด้วยข้อจำกัดในเรื่องการใช้เทคโนโลยีการลงทะเบียนเพื่อขอรับการเยียวยาจากรัฐ

ในช่วงนี้มีสถานการณ์ปัญหาด้านสิทธิแรงงาน ที่ไม่ควรเกิดขึ้นหลายประการ เพราะเป็นพฤติกรรมที่เป็นการเอาเปรียบแรงงานจนเกินไป และการบริหารจัดการด้านแรงงาน มิได้สอดคล้องกับสถานการณ์การป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรค กล่าวคือ

– ในช่วงแรกท่านจะเห็นได้ว่า ธุรกิจส่วนหนึ่งประกาศชัดเจนเลยว่า เราจะปรับรูปแบบการทำงาน หรือบางส่วนหยุดการทำงานชั่วคราวไปเลย โดยประกาศชัดเจนว่า พนักงานจะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขโดยเคร่งครัด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค นายจ้างจะจ่ายค่าจ้างให้ตามปกติ นายจ้างบางส่วนก็ประกาศชัดเจนว่า ให้ลูกจ้างหยุดงานชั่วคราว ด้วยเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันโรค อันเป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 75 การปฏิบัติเช่นนี้ ถือเป็นการปฏิบัติที่ยอมรับได้ และน่าชมเชยเป็นอย่างยิ่ง

– ในช่วงเวลาต่อมา เมื่อรัฐใช้อำนาจตามกฎหมายพิเศษสั่งให้สถานประกอบการหรือสถานบริการบางประเภท บางพื้นที่ หยุดประกอบการ หรือหยุดให้บริการ เพราะมีการติดเชื้อ เป็นพื้นที่เสี่ยง

หรือลักษณะและสภาพของงานเสี่ยงต่อการติดเชื้อ และแพร่ระบาด สถานประกอบการหรือสถานบริการ เหล่านี้ต้องดำเนินการตามคำสั่งของรัฐ เหตุที่ว่ามี มิใช่ความผิดของนายจ้าง และมีใช้ความผิดของ ลูกจ้าง แต่เป็นกรณีที่รัฐต้องการแก้ไขปัญหาสังคม อันถือเป็นเหตุสุดวิสัยตามกฎหมาย กรณีนี้ นายจ้างจึง ไม่ต้องจ่ายค่าจ้างและสวัสดิการต่าง ๆ ที่ตอบแทน การทำงานให้แก่ลูกจ้าง ตลอดระยะเวลาที่รัฐสั่งให้ หยุด กรณีนี้มีใช้การเลิกจ้าง ยังเป็นนายจ้างลูกจ้างกัน อยู่ สิทธิและสวัสดิการที่ไม่เกี่ยวกับการทำงานลูกจ้าง ยังได้รับตามปกติ อาชญากรยังนับต่อเนื่อง แต่ ประกันสังคมไม่ต้องส่งเพราะไม่มีค่าจ้างให้หักเพื่อ นำส่งประกันสังคม

อย่างไรก็ตาม ลูกจ้างที่นายจ้างต้องหยุดงาน ชั่วคราวตามคำสั่งของรัฐและถือเป็นเหตุสุดวิสัย นี้ ย่อมมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการว่างงาน ตามกฎหมายประกันสังคม ซึ่งรัฐได้แก้ไขกฎหมาย ให้ได้รับประโยชน์ทดแทนอัตราร้อยละ 62 ไม่เกิน 90 วัน แต่คิดจากอัตราเงินสมทบประกันสังคม ไม่ เกิน 15,000 บาทต่อเดือน

เรื่องที่ไม่ควรเกิดขึ้นก็คือ มีธุรกิจและสถาน ประกอบการจำนวนมากทั้งใหญ่ทั้งเล็ก ทั้งรวยทั้งจน

แม้รัฐบาลมิได้มีคำสั่งให้หยุดกิจการเพื่อป้องกันการ แพร่ระบาดของโรค ต่างก็หลบเลี่ยงไม่ใช้มาตรา 75 (จ่าย ค่าจ้างร้อยละ 75 ของค่าจ้างปกติที่เคยได้รับ) ไม่ ปฏิบัติตามแนวทางที่สร้างสรรค์ ตามหลัก จรรยาบรรณของธุรกิจ หรือเกื้อกูลลูกจ้างเช่นที่ นายจ้างบางส่วนได้ปฏิบัติในช่วงแรก

กล่าวได้ว่าธุรกิจแหกกันมาดล่มกองทุน ประกันสังคมกันอย่างเต็มที่ ทั้งๆที่เหตุความเป็นจริง ไม่ตรงกับที่กฎหมายบัญญัติคุ้มครองไว้ ธุรกิจ บางส่วนถือโอกาสมั่วนี้มให้ลูกจ้างลาออกจากงาน ไปเลยก็มี เพื่อไปรับประโยชน์ทดแทนการว่างงาน จึงไม่แปลกใจเลยที่สำนักงานประกันสังคมได้ทวงถามนายจ้างออกสื่อเลยว่า ให้รับส่งหนังสือรับรอง การหยุดงานของลูกจ้างมาให้สำนักงานประกันสังคม โยเร็ว เพราะรอเอกสารจากนายจ้างอยู่ มิฉะนั้น เจ้าหน้าที่ประกันสังคมไม่สามารถส่งจ่ายประโยชน์ ทดแทนให้ลูกจ้างผู้ประกันตนได้

ส่วนประเด็นที่ว่า ทำไมนายจ้างชักช้า ลังเล หรือไม่ส่งละครับ??? ท่านไปคิดกันเองแล้วกันนะ ครับ ส่วนทำไมนายจ้างไม่ใช้มาตรา 75 แต่มาใช้ ประกันสังคม ท่านใช้หลักเลขคณิตชั้นประถมก็คิด ออกแล้วครับ ถ้าใช้นายจ้างต้องจ่ายเงินไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75 ของค่าจ้างปกติที่ลูกจ้างแต่ละคนได้รับ นายจ้างต้องควักกระเป๋าตัวเอง แต่หากใช้ช่องทาง กฎหมายประกันสังคม ทางประกันสังคมจะจ่าย ประโยชน์ทดแทนคิดร้อยละ 50 จากอัตราเงินสมทบ

แต่ไม่เกิน 15,000 บาทต่อเดือน เงินส่วนนี้เป็นของสามฝ่ายร่วมกัน คือนายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐบาล

ผู้เขียนขอตั้งข้อสังเกตตรงนี้หน่อยว่า เหตุใดจึงเกิดเหตุการณ์เช่นว่านี้ เท่าที่ทบทวนเหตุการณ์ต่างๆแล้ว พบว่าในช่วงเวลาดังกล่าว มีการจัดสัมมนาฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ โดยใช้ระบบทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยทนายความ ที่ผู้ใช้แรงงานรู้จักและจดจำกันได้ดีมีรู้เลื่อน หัวข้อเก๋ไก๋ครับ ในทำนองกฎหมายแรงงาน และการบริหารจัดการด้านแรงงานในภาวะวิกฤติ เศรษฐกิจและโควิด-19

ผู้เขียนก็ได้แต่ครุ่นคิดว่า เขาจะสัมมนากันไปในทิศทางไหนหรือ??? หลักกฎหมายที่จะพูดคุยกันคือมาตราใด กฎหมายใด เพราะกฎหมายแรงงานของไทย ไม่ได้มีบทบัญญัติรองรับเรื่องวิกฤติเศรษฐกิจ กับวิกฤติโรคแต่อย่างใด มีมาตราเดียวจริงๆ ตามกฎหมายประกันสังคม เรื่องที่นายจ้างให้ลูกจ้างผู้ประกันตนหยุดงานชั่วคราว ด้วยเหตุภัยพิบัติ หรือเหตุสุดวิสัย ให้ได้รับประโยชน์ทดแทนการว่างงาน

เอาละ!!! แถมให้อีกมาตราหนึ่งพออนุโลมใช้ได้ แต่ก็เพียงเฉียดๆ เฉียวๆ ประเด็นวิกฤติเศรษฐกิจ ที่ไม่ถึงกับเป็นเหตุสุดวิสัยนะ มิใช่เกี่ยวกับวิกฤติเศรษฐกิจโดยตรง ซึ่งก็คือมาตรา 75 ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มีเท่านั้นจริงๆ นอกนั้น เป็นการใช้อำนาจกฎหมายแรงงานที่เป็นหลักทั่วไป หรือ หลักพื้นฐานเท่านั้น ซึ่งไม่ตรงกับสถานการณ์จริงในปัจจุบันนี้ครับ ว่าไปแล้ว การนำกฎหมายที่มีอยู่ แต่มีใช้บทกฎหมายโดยตรงมาใช้

นั้น จะป้องกัน หรือแก้ไขเยียวยาผลกระทบที่เกิดขึ้นได้อย่างไรกันละครับ

อีกประการหนึ่ง การที่ธุรกิจหรือสถานประกอบการต่าง ๆ ส่วนหนึ่งซึ่งน่าจะมีเยื่อ อังโควิด-19 เป็นเหตุสุดวิสัยแล้วสั่งหยุดงานชั่วคราวโดยไม่จ่ายค่าจ้าง หรือเลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชยไปเลยนั้น เห็นว่า ไม่อาจสรุปแบบนั้นได้ในทุกกรณี หรือแบบเหมารวม เพราะเรื่องเหตุสุดวิสัยนั้นคงต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นรายๆ ไปครับ

เหตุสุดวิสัยตามที่กฎหมายกำหนดไว้นั้น หมายถึงเหตุใดก็ตาม ที่เกิดขึ้นแล้วบุคคลใดก็ไม่สามารถควบคุมหรือจัดการแก้ไขหรือป้องกันได้ แม้จะมีความระมัดระวังตามสมควรแล้วก็ตาม

กรณีโควิด -19 ยังมีใช้เหตุสุดวิสัย เพราะยังป้องกันได้ ควบคุมได้ จัดการได้ และแต่ละที่แต่ละแห่งมีสภาพไม่เหมือนกัน

เหตุสุดวิสัยอาจเป็นเหตุให้นายจ้างไม่ต้องชำระเงินหรือชำระหนี้ให้ลูกจ้างทั้งหมดเลยก็ได้ หรือ

แต่เพียงบางคนและบางอย่างก็ได้ ต้องพิจารณาเป็น
เรื่อง ๆ ไปครับ ไม่อาจสรุปเหมารวมได้

มีสถานประกอบการจำนวนมากที่ยัง
สามารถประกอบการแบบสายพานการผลิตต่อไปได้
ทั้งๆ ที่น่าจะเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดโรค และบาง
โรงงานที่มีพนักงานติดเชื้อ ก็สามารถพิจารณาหา
สาเหตุการติดเชื้อได้ และบริหารจัดการให้เกิดความ
ปลอดภัยได้ โดยไม่ต้องปิดกิจการชั่วคราว เนื่องจาก
ธุรกิจเหล่านี้เข้าใจและสามารถนํานโยบายป้องกันการ
แพร่ระบาดโรคมาบูรณาการเข้ากับกลไกการคุ้มครอง
ความปลอดภัยในการทำงานได้อย่างดี และจนบัดนี้
ยังสามารถประกอบการได้ตามปกติ ดังนั้นจะสรุป
เหมารวมว่าโควิด -19 เป็นเหตุสุดวิสัยน่าจะไม
ถูกต้องทั้งตามหลักการทางสาธารณสุขและหลัก
กฎหมายด้านแรงงานเท่าที่มีอยู่ครับ

เกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายแรงงาน
เพื่อรองรับภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ ผู้เขียนได้พูดถึงอยู่
หลายตอน ภาคประชาสังคมก็เคยมีข้อเสนอให้

ภาครัฐ แก้ไขปรับปรุงกฎหมายและกาการบริหาร
แรงงานภาครัฐเพื่อรองรับภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ (ยัง
ไม่ได้คิดถึงวิกฤติโรคเลยครับ) แต่ยังไม่มีการ
ตอบสนองแต่อย่างใด

ดังนั้น ผู้เขียนใคร่ขอวิงวอนให้ทุกภาคส่วน
โดยเฉพาะภาคประชาสังคมด้านแรงงาน ที่ได้รับ
ผลกระทบจากโควิด-19 อย่างจัง ละเว้นมาตรการทาง
กฎหมาย ที่นำมาใช้แล้ว มีแต่จะเป็นการทำร้าย บั่น
ทอน หรือทำให้สถานการณ์เลวร้ายยิ่งขึ้นไปอีก แต่
ใช้กฎหมายภายใต้หลักการและนโยบายเพื่อร่วมกัน
ป้องกันการแพร่ระบาดโรค ซึ่งประชาชนและ
แรงงานจะต้องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคที่ถูกต้อง
ครบถ้วน เข้าถึงอุปกรณ์การป้องกันโรคและการ
รักษา และการร่วมกันบรรเทา เยียวยา และลด
ผลกระทบที่เกิดขึ้น

ธุรกิจใด นายจ้างใด ที่ได้รับผลกระทบอย่าง
หนัก และนั่นเป็นความจริงแท้ ฝ่ายแรงงานก็ควร
ได้รับรู้ความจริงนี้ และใช้เท่าที่เห็นออกเห็นใจ ถ้อยที
ถ้อยอาศัย อะไรที่แรงงานพอจะช่วยให้ ก็ต้องช่วยละ
ครับ จะยืนแข็งทื่อไม่ปรับไม่ลดสิทธิประโยชน์อะไร
เลย น่าจะไม่สอดคล้องละครับ

ส่วน นายจ้างใด ธุรกิจใดที่เพิ่งได้รับ
ผลกระทบ แต่ที่ผ่านมามีประกอบการดีมาตลอด
หรือมีศักยภาพมากพอที่จะช่วยเหลือลูกจ้างหรือ
ช่วยเหลือสังคม ก็อย่างได้ใช้แต่กฎหมายที่มีข้อจำกัด
เลยครับ ท่านต้องช่วยเหลือแรงงานและช่วยเหลือ

สังคมนะครับ คิดถึงอนาคตที่จะต้องร่วมกันฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศดีกว่าไหมครับ

ส่วนภาครัฐต้องถือว่าในยามนี้ ท่านมีหน้าที่หลักในการช่วยเหลือทุกภาคส่วนในสังคม นำทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งหมดในประเทศนี้มารวมศูนย์เพื่อกระจายไปสู่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบได้ทันทีทั่วทั้งที่ทั่วถึงและเป็นธรรม เมื่อเรายังไม่มีกฎหมายที่ใช้บรรเทา เยียวยาหรือลดผลกระทบได้โดยตรง ท่านก็ต้องใช้กฎหมายพิเศษที่อยู่ในอำนาจท่าน ออกมาตรการบริหารภาครัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งท่านมีอำนาจกระทำได้อยู่แล้ว

อย่างไรก็ตาม ยังเป็นห่วงว่า ธุรกิจที่มีได้ประสบปัญหาถึงขนาด แต่กลับฉวยโอกาสเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้าง และสวัสดิการต่าง ๆ อย่างไม่เป็นธรรม หรือเลิกจ้างไปก่อนแล้ว โดยไม่เป็นธรรม รัฐยังจะช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่กลุ่มธุรกิจเหล่านี้หรือไม่ครับ หรือจะมีมาตรการประการใดจึงจะเหมาะสมเป็นธรรมครับ

ส่วนฝ่ายแรงงาน ผู้เขียนเห็นว่า กรณีท่านถูกเลิกจ้างไปแล้วโดยไม่เป็นธรรม ท่านยังมีเวลาที่จะพิจารณาใช้สิทธิในทางศาล หลายกรณีที่นายจ้างและธุรกิจละเมิดต่อกฎหมาย หรือปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เรายังมีเวลาในการร้องขอให้รัฐตรวจสอบ หรือใช้สิทธิตามกฎหมายครับ

แต่ที่สำคัญกว่านั้นก็คือ ฝ่ายแรงงานจะมีแนวทางในการประกอบอาชีพภายหลังโควิด-19 สิ้นสุด หรือในระยะยาวอย่างไร จะกลับมาเริ่มต้นกับนายจ้างรายเดิมอีกหรือไม่ อย่างไร??? เพราะท่านถูกเลิกจ้างไปแล้ว จะกลับมาใช้ชีวิตคนงานแบบเดิมอีกหรือไม่ อย่างไร ควรได้พิจารณา ทบทวนไตร่ตรองให้ถ่องแท้นะครับ

วิสาหกิจชุมชน หรือการประกอบอาชีพอิสระในชุมชนหรือถิ่นฐานบ้านเกิดของแรงงานเอง เป็นทางเลือกหรือไม่ คงต้องคิดกัน สรุปบทเรียนกัน และนำมาสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง เพราะหากตัดสินใจกันอย่างไร ก็คงต้องร่วมกันจัดทำข้อเสนอหรือข้อเรียกร้องต่อรัฐบาล ในแผนการพัฒนาอาชีพในระยะยาวครับ หวังว่าประชาชนและแรงงานทุกท่านได้เรียนรู้ จัดการและแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ และผ่านพ้นวิกฤติ ชีวิตที่เป็นปกติ มีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีครับ

บทความ 2

ผลกระทบทางอาชีพจากวิกฤตโควิด-19 ของผู้ขับขีจักรยานยนต์สาธารณะ

กฤษฎา ธีระโกศลพงศ์

E-mail: Kritsadathe@outlook.com

หลังจากกระทรวงการคลังแถลงว่าสี่กลุ่มอาชีพที่ได้รับการเงินเยียวยา 5,000 บาท จำนวน 3 เดือน โดยหนึ่งในอาชีพที่ได้รับการยืนยันว่าจะได้รับเงิน คือ ผู้ขับขีจักรยานยนต์สาธารณะ จึงเป็นเหตุที่มาให้โทรศัพท์ถึง คุณสันติ ปฏิภาณรัตน์¹ ผู้ขับขีจักรยานยนต์สาธารณะและในปัจจุบันดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกสมาคมผู้ขับขีจักรยานยนต์รับจ้างแห่งประเทศไทย โดยพบและรู้จักกันครั้งแรกเมื่อเดือนกรกฎาคมของปีที่แล้ว ในโอกาสที่มูลนิธิ Friedrich-Ebert-Stiftung จัดสัมมนาหัวข้อเรื่อง “การปรับตัวของสหภาพแรงงาน : ตัวอย่างความสำเร็จจากต่างประเทศ”

จุดประสงค์ของการสนทนาคือ เพื่อทราบเกี่ยวกับสภาพปัญหาและผลกระทบของไวรัส COVID-19 ต่อการประกอบอาชีพ รายได้ และชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ประกอบอาชีพนี้ในเวลานี้ แต่คุณสันติเดินทางกลับภูมิลำเนาไปตั้งแต่ต้นเดือนมีนาคม 2563 เนื่องจากตรงกับช่วงที่โรงเรียนปิดภาคเรียน และเวลานั้น COVID-19 ก็เริ่มแพร่ระบาดแล้ว ถ้าอาศัยอยู่ที่เกรงว่าจะเกิดผลกระทบต่อลูก แต่อย่างไรก็ตาม คุณสันติยังมีการติดต่อประสานงานกับเพื่อน

¹ บทความนี้ เป็นการสนทนาเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2563 เวลาโดยประมาณ 20:00-22:00 น. ซึ่งได้รับการอนุญาตจาก คุณสันติ ปฏิภาณรัตน์ ให้สามารถเปิดเผยชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ พร้อมกับข้อมูลที่เผยแพร่สู่สาธารณะได้ จึงขอขอบคุณ ณ ที่แห่งนี้

ร่วมอาชีพที่ยังอาศัยอยู่และขับจักรยานยนต์โดยสารใน กรุงเทพมหานคร

1. สภาพปัญหาท่อนหน้าเผชิญกับวิกฤติ COVID-19

เริ่มต้นจากคุณสันติ เล่าว่าการแก้ไขปัญห ำให้แกผู้ขับจักรยานยนต์สาธารณะก็ขาดความ ชัดเจนและต่อเนื่องของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ทั้งกรมการขนส่งทางบกและกรุงเทพมหานคร เพราะ ก่อนหน้านั้น คุณสันติ พยายามอธิบายให้เห็นว่ามี จำนวนผู้ขับจักรยานยนต์สาธารณะประมาณ 27,000 คน หลุดออกจากระบบของกรมการขนส่งทาง บกไปตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ 2562 เพราะให้กรอบ ระยะเวลา 1 เดือน ส่งผลให้ต่ออายุทะเบียนหรือ ใบอนุญาตขับขี่ไม่ทัน นอกจากนี้ภายใต้กระบวนการ ของการตรวจประวัติอาชญากรใช้เวลา 1 เดือน และ จริงแล้วมีแผนจะเปิดให้ลงทะเบียนอีกครั้งในเดือน กุมภาพันธ์ 2563

ตามกำหนดเวลาข้างต้นไม่ประสบ ความสำเร็จ เพราะกรมการขนส่งทางบกและ กรุงเทพมหานครให้เหตุผลว่าไม่ได้เตรียมความ พร้อมในเรื่องนี้ ส่งผลให้จำนวนผู้ขับขี่ลดลง และผู้

ขับขี่กลุ่มนี้ขึ้นทะเบียนรับการเยียวยาในฐานะผู้ ประกอบอาชีพนี้ไม่ได้ จึงเป็นช่องว่างของระบบการ บริหารภาครัฐ และผู้ขับขี่เหล่านี้บางส่วนขับจักรยานยนต์ แบบผิดกฎหมาย แต่ไม่สามารถเข้าถึงสิทธิตาม มาตรการเยียวยาเงิน 5,000 บาท จำนวน 3 เดือนจาก รัฐบาล

การที่สังคมเห็นว่าจักรยานยนต์ป้ายทะเบียน สีขาว ขับขี่รับและส่งผู้โดยสาร ทำให้ผู้ขับขี่กลุ่มนี้ถูก ติตราเป็นจำเลยสังคมไปด้วย ซึ่งต้องแยกการพิจารณา ผู้ขับขี่กลุ่มนี้ออกจากผู้ขับขี่ที่เช่าเสื่อมาขับขี่และ ไม่ได้ขึ้นทะเบียนรถถูกต้องตามกฎหมาย เพราะกรณี หลังนี้คุณสันติไม่เห็นด้วยต่อการละเมิดกฎหมาย ทั้ง ยังส่งผลให้คณะกรรมการวินได้รับบทลงโทษ ที่ สำคัญกว่านี้ คณะกรรมการวินและสมาชิกส่วนใหญ่ แล้วไม่รู้กฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การถอดถอน ไม่ให้ประกอบอาชีพถือเป็นโทษร้ายแรงมาก เพราะ ทำให้ผู้ขับขี่สูญเสียงานอาชีพและรายได้ ดังนั้น ภาครัฐต้องทบทวนกรณีความผิดและจำแนกระดับ ปัญหา เนื่องจากการว่างงานนั้นส่งผลต่อการเกิด ปัญหาสังคมตามมา ทั้งครอบครัวและชุมชน

ขณะที่กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจ คณะกรรมการวินที่ใช้บังคับกับสมาชิกได้นอกจากนี้ การเข้าสู่อาชีพนี้มีข้อจำกัด คือ ผู้ที่สนใจจะประกอบ อาชีพต้องได้รับการรับรองหรืออนุญาตจากสมาชิก และคณะกรรมการวิน เพราะมีเงื่อนไขที่การจ่ายค่า เสื่อ ส่วนใหญ่แล้วจะไม่มีเพิ่ม แต่ใช้การแทนที่กัน โดยการซื้อขายเสื่อเพื่อทดแทนผู้ขับขี่คนเก่าที่เลิก ประกอบอาชีพนี้ แต่กรณีวินที่ผิดกฎหมายจะเพิ่ม จำนวนผู้ขับขี่ได้ตลอด ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นเรื่อง

ผลประโยชน์และเกิดการละเมิดกฎหมายต่าง ๆ ตามมา เช่น การมีผู้ขับขี่ที่มีป้ายทะเบียนสีขาวมาประกอบอาชีพนี้โดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการจากภาครัฐ เป็นต้น

ภาครัฐต้องเข้ามาจัดการ ทั้งเชิงส่งเสริมให้เกิดการเข้าถึงอาชีพได้ง่ายขึ้น มีความเป็นธรรม และโปร่งใสสำหรับทุกฝ่าย เพราะไม่มีกรอบระยะเวลาของการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ขับขี่จักรยานยนต์สาธารณะแต่โดยประมาณ 2 ปี ซึ่งคุณสันติเสนอว่าควรเปิดให้ลงทะเบียนได้ตลอดเวลา อีกด้านหนึ่งต้องมีมาตรการควบคุมการทำผิดกฎหมายของผู้ขับขี่และทบทวนว่าคณะกรรมการวินควรมีขอบเขตอำนาจหน้าที่อะไร เพราะไม่มีอำนาจตามหน้าที่ทำให้เกิดการฝ่าฝืนและอ้างว่ากฎหมายมีบทลงโทษ แต่อำนาจหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐโดยตำรวจ กรมการขนส่ง เช่น ไม่สวมหมวกนิรภัย เป็นต้น

ที่สำคัญภาครัฐและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องตระหนักว่าจุดตั้งวิน ที่เป็นพื้นที่สาธารณะหรือกำกับดูแลโดยภาครัฐมีประมาณ 400-500 วิน จากทั้งหมด 6,000 วิน ซึ่งประเด็นนี้ภาครัฐต้องตระหนักว่าการขับไล่ออกจากพื้นที่นั้น ผู้ขับขี่จะได้รับผลกระทบตามมา เพราะต้องหาเช่าพื้นที่ภาคเอกชน มีราคาสูง และอาจถูกปรับค่าเช่าขึ้นทุกปี ดังนั้นการกำหนดจุดตั้งวินโดยมีสัญญา 3 ปี นั้น ถือเป็นกาสร้างเงื่อนไขให้ผู้ขับขี่ต้องแบกรับความเสี่ยงของค่าเช่า และถูกจำกัดการประกอบอาชีพ แตกต่างจากผู้ขับขี่เรียกรถโดยแอปพลิเคชันกลับไม่ต้องจ่ายค่าเช่าพื้นที่ ค่าขึ้นทะเบียนทางการกับภาครัฐ ค่าเสียวิน และเงื่อนไขปฏิบัติต่าง ๆ ที่รัฐบังคับใช้ สะท้อนให้เห็นว่า

การบังคับใช้กฎหมายสร้างความไม่เป็นธรรมสำหรับผู้ประกอบอาชีพนี้

บ่อยครั้ง ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะถูกมองว่าอาชีพที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม เกิดความขัดแย้งกับผู้ขับขี่โดยแอปพลิเคชันและลูกค้าที่ใช้บริการ ทั้งที่ผู้ประกอบอาชีพนี้พยายามชี้ให้เห็นตลาดที่แข่งขันไม่เป็นธรรม ขยายความของความไม่เป็นธรรมคือ ผู้ขับขี่กลุ่มนี้ต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่า มีเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดทั้งใบอนุญาตขับขี่และป้ายทะเบียน รวมถึงมีบทลงโทษตามกฎหมายขณะที่ผู้ขับขี่โดยแอปพลิเคชันเพียงมีรถจักรยานยนต์และใบขับขี่ส่วนบุคคลก็สามารถสมัครใช้งานกับบริษัทผู้ให้บริการแพลตฟอร์ม นอกจากนี้ขาดการรักษาความปลอดภัยทั้งข้อมูลของผู้ใช้บริการ เช่น การนำข้อมูลผู้ใช้บริการของคนที่มีชื่อเสียงไปเผยแพร่ในสื่อทางสังคม เป็นต้น ซึ่งไม่นับรวมปัญหาอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึง

<https://www.ddproperty.com/>

แม้แต่เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ขับขี่สองกลุ่ม มักให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะกลายเป็นแพะรับบาป และการลงโทษโดยการเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่สาธารณะก็รุนแรงเกินไป และบางกรณีอาจมากกว่าเหตุอันสมควร ดังนั้น หน่วยงาน

ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกรมการขนส่งทางบก ต้องพิจารณาและให้ความสำคัญต่อปัญหาอย่างแท้จริง มิเช่นนั้นจะทำให้เกิดความอลหม่าน ยุ่งเหยิง และไม่มีแนวทางแก้ปัญหาที่ชัดเจน กลายเป็นสร้างความขัดแย้งให้ผู้ประกอบการอาชีพนี้และผู้ขับขี่โดยแอปพลิเคชัน ทั้งยังให้ลูกค้าที่ใช้บริการกลายเป็นผู้ตัดสินใจเลือกใช้บริการระหว่างจักรยานยนต์สาธารณะหรือเรียกรถผ่านแอปพลิเคชัน ทั้งที่จริงแล้ว ภาครัฐควรมีแนวทางและมาตรการที่ชัดเจนในเรื่องนี้ จะตัดสินใจให้บริษัทแพลตฟอร์มให้บริการส่งคนถือว่าผิดกฎหมายหรือแก้กฎหมายให้เป็นธรรมสำหรับทั้งสองฝ่าย ซึ่งแนวทางคงไม่กล่าวถึงในบทความนี้ เพราะมีตัวแบบในต่างประเทศให้เห็นค่อนข้างมากแล้ว

2. ความจำเป็นพื้นฐานของอาชีพผู้ขับขี่

รถจักรยานยนต์สาธารณะ

ชีวิตความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพแน่นอนว่าผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ คือแรงงานนอกระบบที่ต้องเผชิญผลกระทบจากนโยบายของรัฐบาล สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 เวลาที่ผู้ขับขี่จำนวนกว่าร้อยละ 80 ไม่ได้ออกมาทำงานและเก็บตัวอยู่ที่บ้าน

ขณะเดียวกันผู้โดยสารก็ลดลงไปกว่าร้อยละ 80 เช่นกัน แต่จำนวนผู้โดยสารที่ลดลงทำให้รายได้ของผู้ขับขี่เฉลี่ยประมาณวันละ 200 บาท ซึ่งยังไม่หักค่าเชื้อเพลิงของรถจักรยานยนต์ แต่การให้ผู้ขับขี่เหล่านี้ไม่ออกมาทำงานก็ย่อมเป็นไปได้ เนื่องจากมีสมาชิกในครอบครัวที่ต้องดูแลและเพื่อใช้เป็นค่าอาหารในวันนั้น ๆ ที่สำคัญกลุ่มเป้าหมายของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ เป็นลูกค้ากลุ่มเดิมที่ใช้บริการและมีความคุ้นเคยกันดี

การประกอบอาชีพของผู้ขับขี่ จึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตทั้งตนเองและครอบครัว แต่ผู้ขับขี่ต้องเผชิญความเสี่ยงจากโรคระบาด และต้องหาวิธีการป้องกันตามดุลยพินิจของแต่ละปัจเจกบุคคล แต่ตามที่คุณสันติ กล่าวถึงผู้ขับขี่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 60 เวลาทำงานจะสวมถุงมือ โดยตัดปลายมือตรงนิ้วออก และใส่หมวกม៉ิงอยู่แล้ว ทำให้ผู้ขับขี่กลุ่มนี้มีการป้องกันตนเองอยู่ในระดับหนึ่งแล้ว แต่อันที่จริงก็มีความเสี่ยงเนื่องจากต้องรับเงินจากลูกค้าอยู่ตลอด ซึ่งคุณสันติก็กังวลใจแทนเพราะไม่ทราบว่าลูกค้าที่เป็นผู้โดยสารไปทำอะไรมาบ้าง ไปไหนที่แห่งใดมาบ้าง

ข้อเสนอสามประเด็นที่ภาครัฐควรทบทวนและพิจารณาต่อไปมีดังนี้

ประเด็นแรก รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ต้องทำความเข้าใจเรื่องนี้เพราะเกี่ยวข้องกับ “ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของการทำงาน” (Occupational safety and health) เป็นเรื่องของสภาพแวดล้อมการทำงานและสุขภาพของคนทำงาน จึงควรมีมาตรการสนับสนุนตามสถานที่ตั้งวันต่าง ๆ

ได้แก่ (1) จัดเตรียมเจลแอลกอฮอล์ล้างมือ เพื่อใช้ทำความสะอาด นอกจากเวลานี้มีราคาแพงแล้ว สินค้ายังไม่มีขายตามท้องตลาด ถัดมา (2) จัดเตรียมหน้ากากผ้า ให้แก่ผู้ขับขี้อย่างเพียงพอต่อการใช้งาน ซึ่งต้องเตรียมให้มากกว่า 1 ชิ้น เพราะใช้ในการประกอบอาชีพทุกวัน จากข้อเสนอข้างต้น ถือเป็นประโยชน์จากการจัดเตรียมอุปกรณ์ทั้งสองอย่าง เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 และทำให้การให้บริการเกิดความมั่นใจทั้งสองฝ่าย ทั้งผู้ขับขี่และผู้โดยสาร ที่สำคัญภาครัฐต้องพิจารณาว่าถ้าประกาศให้หยุดวิ่งรับส่งผู้โดยสาร จะมีเงินซื้ออาหารเลี้ยงดูครอบครัวได้อย่างไร

ประเด็นที่สอง ภาครัฐควรสนับสนุนให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพนี้ คือ “การสนับสนุนให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นทางการ” เนื่องจากการกู้ยืมเงินรูปแบบของ Nano finance ไม่ได้ขึ้นตรงกับสถาบันการเงินของธนาคาร จึงไม่ได้รับการพักชำระหนี้สิน จะมีแต่ธนาคารกรุงศรีในโครงการกรุงศรีอโศกเท่านั้นที่ทำให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะได้รับสิทธิประโยชน์ของการพักชำระหนี้สูงสุด 5 เดือน² ซึ่งผลกระทบของ COVID-19 ทำให้ขาดรายได้และไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ดังนั้น กรณีที่ค้างค่างวดรถ 3 เดือน มีความเสี่ยงว่ารถที่กำลังผ่อนอยู่จะถูกยึดและขายทอดตลาด แต่ผู้ขับขี่จะต้องสูญเสียป้ายทะเบียนรถสีเหลือง ซึ่งกว่าจะได้รับมามีกระบวนการ

ที่ใช้เวลานานและหลายขั้นตอน ขณะที่รถถูกยึดและขายทอดตลาดไปแล้วในยามปกติที่ไม่เกิดวิกฤติ ผู้ขับขี่ต้องซื้อป้ายทะเบียนคืนในราคา 30,000 บาท และยังคงเสียเงินซื้อรถใหม่

ประเด็นที่สาม ภาครัฐควรสนับสนุน “การลดค่าเชื้อเพลิงให้แก่รถจักรยานยนต์สาธารณะ” เพราะก่อนหน้านี้สนับสนุนการลดราคาก๊าซธรรมชาติ (NGV) ให้แก่รถแท็กซี่ รถโดยสารประจำทาง รถแท็กซี่ รถตู้ และรถสามล้อ แต่กลับไม่มีมาตรการเยียวยาเรื่องนี้ให้แก่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ ทั้งที่เป็นระบบขนส่งมวลชนในเมืองเช่นเดียวกัน และให้บริการรับส่งผู้โดยสารมากกว่า 2,000,000 เที่ยวต่อวัน ถือเป็นระบบการขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ไม่แพ้กับการขนส่งประเภทอื่น ๆ

ดังนั้น ภาครัฐไม่ควรเพิกเฉยหรือละเลยผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ และควรให้ความสำคัญผู้ประกอบการอาชีพนี้เข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ ได้เหมือนผู้ขับขี่ขนส่งมวลชนประเภทอื่น โดยเฉพาะ “การดูแลความปลอดภัยชีวิตและการทำงาน การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการกำหนดนโยบายสู่การปฏิบัติทางที่เป็นธรรม” แต่ทางปฏิบัติผู้ขับขี่มักเป็นกลุ่มที่ภาครัฐไม่ค่อยให้ความสำคัญ ทั้งที่ได้รับผลกระทบโดยตรง

² มาตรการช่วยเหลือลูกค้าผู้ได้รับผลกระทบจากไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

พัก...ผ่อนกับกรุงศรี ขอได้,

<https://www.krungsriauto.com/auto/interest/Financial-assistance-package.html>

แต่มาตรการเยียวยาไม่ตรงกับปัญหาที่เผชิญอยู่ ที่สำคัญอาชีพผู้ขับขีรถจักรยานยนต์สาธารณะจริงแล้วมีบทบาทต่อการพัฒนาชุมชนและสังคมได้ไม่น้อยกว่าอาชีพอื่น หรือบทบาทของอาสาสมัครของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เนื่องจากจุดแข็งของผู้ประกอบอาชีพนี้คือ “มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและอันดีกับผู้อาศัยในบริเวณนั้น เพราะจุดตั้งวันส่วนใหญ่แล้วอยู่ตามทางเท้า ตรอก และซอย”

3. ช่องว่างทางอาชีพและมาตรการเงินเยียวยา 5,000 บาท จำนวน 3 เดือน

เมื่อคุณ สันติ สํารวจจากเครือข่ายของผู้ประกอบอาชีพเดียวกัน พบว่าการจ่ายเงินเยียวยาให้เดือนละ 5,000 บาท ในกรอบระยะเวลา 3 เดือน มีเพื่อนร่วมอาชีพร้อยละ 3 ที่ได้รับเงินนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ 10 เมษายน 63) ที่แยกว่ำนั้นคือ “มีผู้ขับขีรถจักรยานยนต์สาธารณะที่ประกอบอาชีพนี้เป็นงานรอง คือ ขับขี่รับส่งผู้โดยสารเฉพาะช่วงเช้าและช่วงเย็น แต่ระหว่างวันไปทำงานรับจ้างเป็นพนักงานโดยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ซึ่งกรณีนี้พบว่าได้รับเงินเยียวยา 5,000 บาท!” ถ้าข้อเท็จจริงเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นปัญหาของการคัดกรองและจะมีข้อยกเว้นกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้หรือไม่

นอกจากนี้ มีประเด็นเพิ่มเติมเป็นสามกรณี เช่น

(1) คุณ สันติ พบว่ามีผู้ขับขีรถจักรยานยนต์สาธารณะในต่างจังหวัด ที่เคยขึ้นทะเบียนทางการกับที่ว่าการอำเภอในช่วงปี พ.ศ. 2548 ตรงกับสมัยที่บริหารโดยรัฐบาลอดีตนายกทักษิณ ชินวัตร ทำให้ผู้ขับขี่เหล่านี้เข้าสู่ระบบทางการของภาครัฐอย่างถูกต้อง แต่ปัจจุบันผู้ขับขี่ในจังหวัดนั้น ต้องขึ้นทะเบียนแบบไม่เป็นทางการกับที่ว่าการอำเภอหรือบางจังหวัดขึ้นทะเบียนกับสถานีตำรวจภูธร เพราะผู้ขับขี่จำนวนมากไม่สะดวกเดินทางไปกว่า 100 กิโลเมตร ไปแล้วครั้งเดียวไม่เสร็จสิ้นกระบวนการ มีขั้นตอนยุ่งยาก มีค่าใช้จ่ายที่ต้องแบกรับไปด้วยตนเอง ดังนั้น กระบวนการของกรมการขนส่งทางบกต้องให้บริการที่เอื้ออำนวยให้เกิดการเข้าสู่อาชีพง่ายขึ้น เป็นไปได้หรือไม่ที่จะเปิดลงทะเบียนมีความถี่มากขึ้น และดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในวันเดียว จะเห็นได้ว่า ผู้ขับขี่กลุ่มนี้ได้รับผลกระทบสืบเนื่องมาส่งผลให้ไม่มีโอกาสยื่นรับสิทธิการรับเงินเยียวยา 5,000 บาท เนื่องจากไม่ได้เป็นผู้ขับขี่ตามที่ขึ้นทะเบียนทางการกับกรมการขนส่งทางบก

(2) นอกจากนี้ได้ สํารวจผู้ขับขีรถจักรยานยนต์สาธารณะในบริเวณเขตที่พักอาศัยของผู้เขียน มีผู้ขับขี่ที่เช่าเสื้อเพื่อขับรับส่งผู้โดยสารเพราะเวลานี้ว่างงานจากงานอิสระอื่น และผู้ขับขี่ที่ให้เช่าเสื้อวินวินภัย COVID-19 กลับบ้านที่ต่างจังหวัด ซึ่งผู้ขับขี่รายนี้ทราบดีว่าผิดกฎหมาย แต่ไม่มีทางเลือกเพราะไม่มีเงินรายได้เลี้ยงชีพทั้งตนเองและครอบครัว แน่แน่นอนว่าแรงงานนอกระบบที่เรียกว่า

ประกอบอาชีพอิสระรับจ้างทั่วไป ก็ไม่รู้ว่าจะได้สิทธิของเงินเยียวยาหรือไม่

(3) และ ผู้เขียน พบอีกว่ามี ผู้ขับ จักรยานยนต์สาธารณะที่ไม่ได้ประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพหลัก แต่กลับมาขับเฉพาะช่วงเย็นมากกว่า 10 ปีแล้ว ถือว่าตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดและมีสิทธิรับเงินเยียวยา เนื่องจากมีใบอนุญาตขับขี่สาธารณะและขึ้นทะเบียนผู้ขับอย่างเป็นทางการ แต่ความเดือดร้อนอาจไม่เทียบเท่ากับผู้ขับจักรยานยนต์สาธารณะที่ประกอบเป็นอาชีพหลัก ประเด็นเหล่านี้เป็นเงื่อนไขที่ภาครัฐควรทบทวนและศึกษาเชิงลึกมากกว่าพิจารณาเฉพาะอาชีพอย่างผิวเผินและจายเป็นรายบุคคล เพราะแท้จริงรายได้ไม่ใช่เพียงเฉพาะตัว แต่หมายถึงรวมถึงสมาชิกในครอบครัวด้วย

ถัดมาคุณสันติ ให้ข้อมูลอีกว่า ผู้ขับขี่ที่ประกอบอาชีพมานานแล้วและเป็นอาชีพหลักกลับยังไม่ได้รับเงินเยียวยาและไม่มั่นใจว่าจะได้เงินหรือไม่ แต่กลายเป็นผู้ที่ไม่ตรงเงื่อนไขทางปฏิบัติกลับได้รับเงินไปแล้ว สะท้อนให้เห็นว่าการคัดกรองโดยปัญญาประดิษฐ์ (AI) ทำให้เกิดผู้ขับขี่ที่ตกหล่นและได้รับความเดือดร้อนจริง แต่เข้าไม่ถึงมาตรการเยียวยาี้ ด้วยเหตุที่ 3 วันผ่านมายังเกิดการกระแสนะกระแสนระหว่างผู้ที่ได้รับและไม่ได้รับเงินเยียวยา

ทั้งที่ต่างก็ได้รับผลกระทบจากโรคระบาด COVID-19เช่นกัน สะท้อนให้เห็นว่า “นโยบายนี้ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยใช้เงื่อนไขทางอาชีพมาสร้างแตกแยกในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเดียวกัน”

ที่สำคัญ คุณสันติ ชี้ให้เห็นว่า “รัฐบาลมีฐานข้อมูลของกรรมการขนส่งบก ในจำนวนของผู้ขับจักรยานยนต์สาธารณะที่ขึ้นทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายอยู่แล้ว ก็ควรใช้ประโยชน์ตรงนั้นและจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขับขี่” โดยไม่ต้องลงทะเบียนคัดกรองตามเว็บไซต์ ‘เราไม่ทิ้งกัน’ นอกจากนี้ให้รวมถึงอาชีพอื่น ๆ เช่น ผู้ขับรถแท็กซี่ มัคคุเทศก์ รวมถึงอาชีพอิสระตามมาตรา 39 และ 40 ของกองทุนประกันสังคม เป็นต้น ซึ่งถ้าภาครัฐต้องการเยียวยาอย่างแท้จริง ก็สามารถจัดสรรได้โดยตรงที่ไม่ต้องเปิดให้ลงทะเบียน เพราะเป็นการทำงานที่ซ้ำซ้อนและสูญเปล่าการบริหารจัดการข้อมูล และแสดงให้เห็นความไม่จริงใจของภาครัฐที่แก้ไขปัญหาให้ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนเห็นว่าเกณฑ์การลงทะเบียนและเงื่อนไขทางอาชีพควรชี้แจงตั้งแต่แรกเริ่มของการประกาศมาตรการ ไม่ใช่การทยอยประกาศตามมาหลังจากการลงทะเบียน เหมือนกับงานก่อสร้างและงานขายออนไลน์มาทราบภายหลังว่าไม่เข้าเกณฑ์ ทั้งที่ drop-down list มีให้เลือก แสดงให้เห็นว่า “แรกเริ่มภาครัฐ หรือกระทรวงการคลังขาดความชัดเจนเรื่องของการเยียวยาอาชีพที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ที่สำคัญการคัดกรอง (Mean test) เพื่อให้เงินโอน (Cash transfer) ได้

ประสบปัญหา เนื่องจากไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกทางอาชีพ การบริหารงานภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพ และขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐอย่างแท้จริง” ที่สำคัญกว่านี้ drop-down list ที่กระทรวงการคลังกำหนดให้เลือกนั้น แสดงให้เห็นว่า “ขาดความรู้และเชี่ยวชาญเรื่องของการจำแนกอาชีพและงาน”³ ทั้งที่หน้าที่นี้ “กระทรวงแรงงาน” ควรเข้ามาสนับสนุน หรือให้นักวิชาการที่เชี่ยวชาญด้านแรงงานสนับสนุนเชิงเทคนิค

จากประสบการณ์ของผู้เขียนเคยพบกรณีของแรงงานก่อนหน้าที่ COVID-19 แพร่ระบาด เช่น “ช่วงสายถึงบ่ายไปขายของที่ร้านเช่าตามตลาด ช่วงเย็นขับจักรยานยนต์สาธารณะ และช่วงกลางคืนไปขับส่งอาหาร โดยแอปพลิเคชัน” ดังนั้น “หนึ่งคนจึงมีมากกว่าหนึ่งงานอาชีพ” เมื่อพิจารณามาตรการเยียวยาที่ภาครัฐจำแนกอาชีพของแรงงานในลักษณะนี้อย่างไร เพราะ drop-down list ของเว็บไซต์ลงทะเบียน เราไม่ทึ่งกัน พบว่ามีให้เลือกอาชีพ ซึ่ง

เป็นเรื่องที่ทำทายอย่างมากในการใช้หลักเกณฑ์นี้มาช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากโลกของงานในอนาคต (Future of work) จะแบ่งอย่างไรเป็นงานหลักและงานรองยอมทำได้ยากแล้ว เช่น บางคนทำงานประจำเพื่อให้มีรายได้มั่นคง แต่ต้องหารายได้เสริมที่อาจมากกว่ารายได้ประจำโดยการขายของออนไลน์ เป็นต้น⁴ แน่นอนว่าต้องมีผู้ที่เดือดร้อนแต่ไม่เข้าถึงและตกหล่นจากมาตรการนี้ จึงเป็นที่มาให้ข้อเสนอการคุ้มครองทางสังคมในปัจจุบันเน้นแบบถ้วนหน้าแทนที่การคัดกรองอย่างไม่มีประสิทธิภาพและขาดฐานข้อมูลที่เพียงพอสำหรับการคัดกรองเพื่อช่วยเหลือ

³ การจำแนกอาชีพของผู้ที่ควรได้รับสิทธิ กระทรวงการคลังควรใช้รายงานฉบับนี้ สํารวจอาชีพต่าง ๆ เพราะจริงแล้วมีความสลับซับซ้อนเกินกว่าที่จัดแบ่งตามระบบที่ให้ประชาชนกรอก โดยเฉพาะงานออนไลน์ที่ประกาศว่าไม่ได้รับสิทธิ ก็เป็นความทํายายของระบบการบริหารแรงงานที่ขาดความเข้าใจงานออนไลน์ไม่ใช่มีเฉพาะค้าขายเท่านั้น - อ่านรายงานเพิ่มเติมที่ International Labour Office. (2012). International Standard Classification of Occupations Structure, group definitions and correspondence tables. Retrieved from https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/---publ/documents/publication/wcms_172572.pdf และ ฤชฎา วีระโกศลพงศ์. (2563). การบริหารแรงงาน : Gig Economy ตามทัศนมิติแรงงาน. วารสารธรรมศาสตร์. ปีที่ 39 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน พ.ศ. 2563) เผยแพร่ภายในเดือนเมษายน 2563

⁴ งานอิสระจัดเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ไม่มีมาตรฐาน และในอนาคตของงานจะพบว่างานเหล่านี้มีความเสี่ยงที่ถูกละเมิดสิทธิ ขาดโอกาสการมีส่วนร่วมทั้งการรวมกลุ่มและเจรจาต่อรอง รวมถึงระบบการคุ้มครองทางสังคมก็ไม่ครอบคลุม เพราะบางงานมีสถานะคลุมเครือและความยืดหยุ่นของงานทำให้รายได้กลายเป็นปัจจัยหลัก แทนที่แรงงานจะกล่าวถึงมาตรการคุ้มครองและสวัสดิการแรงงาน - อ่านรายงานเพิ่มเติมที่ International Labour Office. (2016). Non-standard employment around the world: Understanding challenges, shaping prospects. Retrieved from https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/---publ/documents/publication/wcms_534326.pdf

4. ระหว่างและหลังวิกฤติความเป็นนอกระบบจะเพิ่มมากขึ้น

ผู้เขียนขอเสนอบางส่วนอธิบายเพิ่มเติมจากคุณสันติ เพราะเห็นตรงกันประเด็นหนึ่งที่ว่าแรงงานนอกระบบจะเพิ่มขึ้นจากผลกระทบในครั้งนี้ เพราะจะมีแรงงานในระบบหลุดออกมาโดยไม่มีควมสมัครใจ สืบเนื่องมาจาก COVID-19 ซึ่งคุณสันติมีข้อสังเกตต่อมาตรา 39 และ 40 ของกองทุนประกันสังคม มีความสำคัญอย่างไรต่อผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ เพราะภาวะวิกฤติโรคระบาด กลับไม่เห็นการเยียวยาจากกองทุนนี้ต่อแรงงานนอกระบบ จึงไม่แปลกที่ผู้ขับขี่บางส่วนเลือกสมัครประกันสุขภาพจากบริษัทเอกชนมากกว่าประกันสังคม เพราะถ้าเจ็บป่วยเวลานี้สามารถเลือกใช้โครงการประกันสุขภาพถ้วนหน้าได้ ทั้งยังใช้การประกันสุขภาพภาคเอกชนควบคู่ไปพร้อมกันได้ นอกจากนี้คุณสันติ อยากให้มีทางเลือกสำหรับการนำเงินสะสมกรณีชราภาพมาใช้ในภาวะวิกฤติได้หรือไม่ ตลอดเวลาที่ผ่านมามีการนำเงินลงทุนตลาดหลักทรัพย์เพื่อสร้างผลกำไร แต่ไม่มีใครทราบว่าเงินส่วนนั้นปันส่วนใช้ประโยชน์อย่างไร

อันที่จริงแล้วสำนักงานประกันสังคมก็ใช้แนวทางการบริหารกองทุนตามข้อเสนอของสมาคมความมั่นคงระหว่างประเทศ (International Social Security Association: ISSA) มีการให้แนวทางการบริหารกองทุนประกันสังคมอยู่แล้ว โดยแบ่งออกเป็นการลงทุนหลักทรัพย์ที่มีความมั่นคงสูงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 และหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงไม่เกินร้อยละ 40⁵ โดยไม่จำกัดเฉพาะตลาดหลักทรัพย์ แต่อาจให้กู้ยืมเพื่อลงทุนโครงสร้างพื้นฐานประเทศก็สามารถทำได้⁶ เพราะต้องกำกับดูแลและบริหารกองทุนเพื่อสร้างรายได้มาจัดสรรสิทธิประโยชน์ แต่สำหรับประเทศไทย การบริหารแรงงานต้องคำนึงถึงกรณีของชราภาพที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ท้ายที่สุดการปรับตัวกองทุนนี้จะดำรงอยู่ต่อไปได้นั้น บางประเทศ

⁵ กรอบการลงทุนของกองทุนประกันสังคม,

https://www.sso.go.th/wpr/assets/upload/files_storage/sso_th/b415f2ebaef5ba84a9c4614db233feaa.pdf นอกจากนี้ ISSA มีเอกสารที่แนะนำการบริหารกองทุนประกันสังคมไว้ อ่านเพิ่มเติมที่ ISSA. (2013). ISSA Guidelines on Investment of Social Security Funds, Retrieved from

<https://www.issa.int/details?uuid=e103a035-5cc6-49be-9ddd-38984e9946ce> <https://www.issa.int/en/details?uuid=e103a035-5cc6-49be-9ddd-38984e9946ce> แต่ฉบับปัจจุบันในปี ค.ศ. 2019 ผู้เขียนไม่สามารถเข้าถึงได้ เพราะจำกัดไว้เฉพาะสมาชิกเท่านั้น <https://ww1.issa.int/guidelines/invest>

⁶ International Social Security Association. (2019).

Infrastructure investment: Challenges and opportunities for social security reserve funds.

Retrieved from

<https://ww1.issa.int/sites/default/files/documents/publications/2-Infrastructure%20investment-258560.pdf>

เคยเกิดแนวคิดการแปรรูปกิจการ (Privatization) ด้วยซ้ำไป

ด้วยเหตุนี้ สำนักงานประกันสังคมต้องทำความเข้าใจกับแรงงานนอกระบบและสังคมโดยภาพรวมให้มากขึ้น ถึงสิทธิประโยชน์และความคุ้มค่าจากการเป็นผู้ประกันตน เนื่องจากกรณีของการเยียวยาเงิน 5,000 บาท กลายเป็นมาตรา 39 และ 40 กลับไม่มีสิทธิประโยชน์จากสำนักงานประกันสังคม แต่ต้องไปยื่นรับเงินจากกระทรวงการคลัง ทั้งที่หลักการพื้นฐานของสวัสดิการสังคม คือ การสมทบ (Contributory) ในรูปแบบของการประกันสังคม (Social Insurance) และ ไม่มีสมทบ (Non-Contributory) ในรูปแบบของการช่วยเหลือทางสังคม (Social Assistance) เห็นได้ว่าแรงงานนอกระบบตามมาตรา 39 และ 40 เข้าเงื่อนไขหลัง แต่ต้องรับการช่วยเหลือเช่นเดียวกับเงื่อนไขแรก จึงไม่เกิดความเป็นธรรมสำหรับผู้ประกันตนกองทุนประกันสังคม หรือที่หลายคนกล่าวว่าสมทบเงิน ไปแล้วได้ประโยชน์อะไร

ที่สำคัญเกิดข้อสังเกตตามมาว่าภารกิจของกระทรวงแรงงานดำเนินการเชิงรับอยู่หรือไม่ เหมือนกับให้ปัญหาเกิดขึ้นหนักหน่วงแล้วจึงตามมาฟื้นฟูแก้ไข ซึ่งไม่ใช่วิธีการที่ดีของผู้ให้บริการสาธารณะ และก่อนหน้านี้ “กระทรวงแรงงานควรเก็บข้อมูลของผู้ประกันตนมาตรา 39 และ 40 ไว้ว่าใครประกอบอาชีพอะไร ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับกระทรวงการคลังในเรื่องนี้” เพราะช่วยจำแนกได้ว่าทุกคนคือแรงงานอิสระหรือแรงงานในภาคนอกระบบ ย่อมไม่เห็นความสลับซับซ้อนของ

การประกอบอาชีพ การบริหารจัดการชีวิตของแรงงานนอกระบบ และในอีกหลากหลายมิติ

โดยสรุปแล้ว กระทรวงแรงงานต้องพิจารณาภาพกว้างให้เห็นความสัมพันธ์ของวงจรชีวิตมนุษย์ไม่เฉพาะแรงงาน แต่คำนึงถึงครอบครัวและผลกระทบทางสังคม รวมถึงประเด็นร่วมสมัยของแรงงาน เช่น การทำงานของเยาวชนจะมากขึ้นในธุรกิจแพลตฟอร์ม การทำงานต่ำระดับจะมากขึ้นทั้งกลุ่มนักศึกษาเพิ่งสำเร็จการศึกษาและผู้ว่างงานแล้วได้รับการจ้างงานใหม่ในช่วงกลางและปลายวัยทำงาน การกล่าวอ้างถึงทักษะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการภาคธุรกิจแท้จริงแล้วก็กล่าวถึงเช่นนี้มาทุกยุคสมัย เป็นต้น ที่สำคัญความเป็นนอกระบบจะปรากฏมากขึ้น ขณะที่บทบาทของกระทรวงแรงงานจะมีแนวทางรับมืออย่างไร ควรคิดและพิจารณาตั้งแต่เนิ่น ๆ ก่อนที่ปัญหาจะเกิดขึ้น

5. สรุปประเด็นเกี่ยวกับผลกระทบของ COVID-19 และความจำเป็นในเวลานี้

1. รัฐบาลและภาครัฐควรให้ความสำคัญต่ออาชีพผู้ขับจักรยานยนต์สาธารณะเป็นลำดับต้น โดยไม่แตกต่างจากอาชีพอิสระอื่น มาตรการ

ช่วยเหลือผู้ประกอบการอาชีพนี้ควรทบทวนและพิจารณา ดังนี้

(1.1) การดูแลความปลอดภัยชีวิตและการทำงาน ทั้งเจลแอลกอฮอล์และหน้ากากผ้า เพื่อให้ผู้ให้บริการและใช้บริการรู้สึกมั่นใจสำหรับการใช้ขนส่งสาธารณะประเภทนี้

(1.2) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นทางการในอนาคต และบัตินี้ควรหาวิธีการมีการพักชำระหนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้รถจักรยานยนต์ถูกยึดโดยสินเชื่อบุคคล

(1.3) การลดราคาเชื้อเพลิงเบนซิน เช่นเดียวกับกลุ่มอาชีพผู้ขับขี่รถประเภทอื่นที่ได้รับการลดราคาเชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติ อาจทำเป็นรูปแบบของการลงทะเบียนเพื่อรับบัตรหรือข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นส่วนลด”

2. มาตรการช่วยเหลือต้องชัดเจนและครอบคลุมผู้ประกอบการอาชีพนี้ โดยเฉพาะเงินเยียวยา 5,000 บาท สามารถจ่ายได้โดยตรงไม่ต้องลงทะเบียน เนื่องจากกรมการขนส่งทางบกมีฐานข้อมูลผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะที่ถูกกฎหมายแล้ว แต่การใช้ปัญญาประดิษฐ์คัดกรองมีความเสี่ยงที่จะมีผู้ตกหล่นและไม่ได้รับสิทธิดังกล่าว

3. บทบาทของกระทรวงแรงงานที่ไม่สนับสนุนและเยียวยาให้แก่ผู้ประกอบการมาตรา 39 และ 40 จึงควรมีมาตรการเป็นการเฉพาะ มิเช่นนั้นแล้วการสมัครเป็นผู้ประกันตนและสมทบทุกเดือนก็ไม่มีแตกต่างจากแรงงานนอกระบบที่ไม่มีการขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการ

รายงานพิเศษ 1

นายจ้างอ้างผลกระทบโควิด-19 ปิดงานชั่วคราว – เลิกจ้าง

วาสนา ลำดี voicelabour

จากสถานการณ์ไวรัสโควิด-19 ระบาดไปทั่วโลกจนส่งผลกระทบทำให้ประเทศต่างๆประกาศใช้มาตรการให้work from home หรือทำงานที่บ้าน และเว้นระยะห่างทางสังคม SOCIAL DISTANCING เพื่อหยุดการแพร่เชื้อไวรัสโควิด-19 ซึ่งในประเทศไทยขณะนี้ก็มีนโยบาย “อยู่บ้าน หยุดเชื้อเพื่อชาติ” โดยขณะนี้ก็มีเสียงนายจ้างอ้างผลกระทบกับทางอุตสาหกรรมต่างๆ โดยเริ่มจากอุตสาหกรรมประเภทกิจการโรงแรมและบริการ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ภาชนะบนโต๊ะอาหาร ประเภทเซรามิก อุตสาหกรรมสิ่งทอ ตัดเย็บเสื้อผ้า อุตสาหกรรมเครื่องประดับ อุตสาหกรรมการบิน รถไฟ ฯลฯ โดยขอสรุปบางส่วนดังนี้

1. อ่วมพิษโควิด-19 ทำแรงงาน ผู้ประกอบการภูเก็ดยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ

นายจรัส ทอดทึง รองเลขาธิการสหภาพแรงงานกิจการโรงแรมและบริการคลับเมด กล่าวว่า สถานการณ์ในจังหวัดภูเก็ตขณะนี้เป็นการปิดจังหวัดตามที่ประกาศ บางตำบลไม่สามารถที่จะเข้าไปหากันและกันได้แล้ว ซึ่งส่งผลกระทบหมดไม่ว่าจะเป็น

แรงงานกลุ่มไหน รวมถึงชาวประมงด้วย ซึ่งไม่ว่าจะเป็นสถานประกอบการขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่กระทบกันทั่วหน้า โดยในประเภทกิจการโรงแรมที่ทำอยู่เนื่องจากเป็นโรงแรมขนาดใหญ่และมีสภาพแรงงาน จึงมีการปรึกษาหารือกันระหว่างสหภาพแรงงานกับนายจ้าง ซึ่งนายจ้างเองก็กระทบหนักอยู่เหมือนกันเนื่องจากไม่มีนักท่องเที่ยวมาพักเลย หลังจากปรึกษาหารือกับทางสหภาพแรงงานฯ โดยแรกๆนายจ้างเสนอจ่ายค่าจ้างร้อยละ 50 ทางสหภาพแรงงานฯจึงบอกว่ารับไม่ได้ และผิดกฎหมายคุ้มครองแรงงาน โดยทางสหภาพฯเองก็เข้าใจถึงผลกระทบจึงเสนอกันที่เดือนแรกนายจ้างจ่ายค่าจ้างร้อยละ 60 และเดือนที่ 2 ให้นายจ้างจ่ายร้อยละ 70 ตอนนี้มีการปิดเมือง แรงงานที่ทำงานส่วนหนึ่งกลับบ้านไม่ได้ นายจ้างเปิดที่พัก และอาหารให้กินทั้งสามมื้อเลย ตอนนี้จึงมาพักอยู่ที่โรงแรม

ใจจริงเป็นห่วงทั้งนายจ้าง และแรงงานจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นแรงงานในภาคบริการ อย่าง

ร้านค้าขายของที่ระลึก โรงแรมหรือรีสอร์ทขนาดเล็ก ขนาดเล็ก แรงงานข้ามชาติ ตอนนี้ถือว่าตกงานกันทุกคน และนายจ้างบางคนก็จ่ายค่าจ้างบ้างเล็กน้อย หรือไม่จ่ายเลยให้ไปปรับสิทธิประกันสังคมกรณีว่างงาน แต่เท่าที่ทราบยังไม่มีใครได้รับสิทธิหรือเข้าถึงสิทธิที่ภาครัฐประกาศช่วยเหลือเยียวยาเลย ซึ่งนายจ้างเองแน่นอนว่าภาครัฐบาลมีงบในการสนับสนุนเยียวยาในอนาคต เพื่อฟื้นฟู แต่ถึงวันนั้นไม่ทราบว่า จะยังมีถูกจ้างเหลืออยู่หรือไม่ เพราะตอนนี้ไม่มีจะกินกัน ตกงานกันจำนวนมาก โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว รวมถึงรถเช่าด้วย อยากให้ภาครัฐมีการออกมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้ประกอบการเพื่อให้เขายังคงจ้างงานแรงงานต่อด้วย โดยกำหนดเงื่อนไขตรงนี้ให้นายจ้างปฏิบัติด้วย เชื่อว่าหากไวรัสโควิด-19 หายไป การท่องเที่ยวก็ยังทำเงินให้ประเทศไทย แต่ตอนนี้ขอให้คนทำงานรอดชีวิตไปทำงานในอนาคตด้วย เพราะเขายังเข้าไม่ถึงสิทธิอะไรเลย ทั้งร้านนวด ร้านขายของที่ระลึกมาตรการรัฐ 5,000 บาทก็ยังไม่ได้รับสิทธิ

2. สถานองค์การลูกจ้างแรงงานยานยนต์เสนอตั้งงบช่วยแรงงาน หวันนายจ้างปิดงานยาว ถึงเลิกจ้าง

สถานองค์การลูกจ้างแรงงานยานยนต์แห่งประเทศไทย(ส.อ.ย.ท.) ได้ยื่นหนังสือถึง

นายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา, หม่อมราชวงศ์จตุมงคล โสณกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน, และยื่นต่อ นายสุเทพ อู่อ้น ประธานกรรมการ การแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2563 เรื่อง ให้รัฐบาลตั้งงบประมาณช่วยเหลือแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากโรคไวรัส Covid 19

นายมานิตย์ พรหมการีย์กุล ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานยานยนต์แห่งประเทศไทย(ส.อ.ย.ท.) กล่าวว่า สภาพปัญหาผลกระทบจากไวรัส โคโรนา (Covid-19) สร้างผลกระทบกับแรงงานจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นแรงงานในระบบอุตสาหกรรม หรือแรงงานนอกระบบอุตสาหกรรม ที่ไม่ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายคุ้มครองแรงงาน และยังมีประเด็นแรงงานข้ามชาติด้วย นายจ้างมีการปิดงานจำนวนมาก บางส่วนกระทบจากการประกาศปิดงานของภาครัฐ ซึ่งตรงนี้รัฐบาลมีการออกมาตรการมาดูแลเยียวยา แต่แน่นอนว่า ยังไม่มีการดูแลแบบครอบคลุมแรงงานทุกกลุ่ม และมีความตกหล่นอีกมากมาย ทางสภาฯจึงได้มีการยื่นหนังสือถึงรัฐบาล โดยส่งถึงนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และประธานกรรมการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีข้อเรียกร้องจำนวน 4 ข้อ โดยมีเนื้อหา ดังนี้

จากปัญหาสถานการณ์โรคไวรัส Covid- 19 ที่เกิดขึ้นในเกือบทุกประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศ

ไทย ยังไม่มีทีท่าว่าจะจบลงได้เมื่อไหร่จากปัญหาดังกล่าวได้มีผลกระทบกับเศรษฐกิจ สถานประกอบการ ภาคการผลิต การบริการ ท่องเที่ยว และอื่นๆอีกมากมายมีหลายสถานประกอบการต้องลดกำลังการผลิตลงหรือแม้กระทั่งปิดกิจการเป็นการชั่วคราวและถาวรทำให้ลูกจ้างหลายๆ คนไม่มีงานทำไม่ได้รับค่าแรงยังเป็นการซ้ำเติมลูกจ้าง มนุษย์เงินเดือนเป็นอย่างมากเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของลูกจ้างที่โดนปิดงาน เลิกจ้างหรือลาออกจากงานให้เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ต่อไป

สภาองค์การลูกจ้างแรงงานยานยนต์แห่งประเทศไทยจึงขอเรียกร้องให้รัฐบาลช่วยเหลือลูกจ้างดังต่อไปนี้

1. ให้รัฐบาลจ่ายเงินช่วยเหลือจำนวน 100% ของเงินเดือน เดือนสุดท้ายก่อนที่บริษัทจะมีคำสั่งปิดงานเป็นเวลา 6 เดือน (180วัน)

2. ให้รัฐบาลจ่ายเงินช่วยเหลือลูกจ้างที่โดนเลิกจ้างจำนวน 100% ของเงินเดือน เดือนสุดท้ายโดยจำนวนเหมือนกับพ.ร.บ. กลุ่มครองแรงงานมาตรา 118

3. ให้รัฐบาลจ่ายเงินช่วยเหลือลูกจ้างที่ลาออกจากการงานจำนวน 100 % ของเงินเดือน เดือนสุดท้ายโดยให้จำนวน เหมือนกับพ.ร.บ. กลุ่มครองแรงงานมาตรา 118

4. ให้รัฐบาลส่งเสริมอาชีพพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อให้ลูกจ้างสามารถที่จะกลับเข้าไปทำงานใหม่ได้ตามความ ต้องการของตลาดแรงงานและอุตสาหกรรมต่างๆ

ทั้งนี้ หากสวัสดิการอื่นๆที่บริษัท มีอยู่และจ่ายให้ที่ได้อยู่แล้วให้คงไว้เหมือนเดิมไม่นับรวมกับข้อเรียกร้องนี้

นายมานิตย์ พรหมการีย์กุล ยังกล่าวอีกว่า ช่วงนี้แรงงานในอุตสาหกรรมยานยนต์ เริ่มได้รับ

ผลกระทบอย่างที่มีสื่อมวลชนรายงาน คือมีการใช้มาตรการปิดงานชั่วคราวซึ่งบางบริษัทปิดถึงเดือนเมษายน 2563 แต่ละบริษัทรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้าง อย่างบริษัทฮอนด้าประเทศไทยจ่ายค่าจ้างให้ 100 เปอร์เซ็นต์เต็มอยู่ และหากปัญหาการระบาดของไวรัส Covid-19 ยังไม่จบ ก็จะใช้มาตรการเบาไปหาหนัก อย่าง บริษัท AutoAlliance (Thailand) ที่ผลิตรถยนต์ฟอร์ด และมาสด้า ที่ประกาศหยุดการผลิตเป็นการชั่วคราวในเดือนมีนาคม-เมษายน 2563 จ่ายค่าจ้างร้อยละ 90 และมีมาตรการแบบเบาไปหาหนักเช่นกัน เช่นเดียวกับทางบริษัทโตโยต้าประเทศไทย บริษัทมิตซูบิชิ มอเตอร์ (ประเทศไทย) บริษัทอิซูซุมอเตอร์ (ประเทศไทย) และยังมีอีกหลายบริษัท อย่างเช่น บริษัทนิสสัน ที่กำลังมีการพูดคุยปรึกษารื้อหรือกับทางสหภาพแรงงาน โดยใช้มาตรการเบาไปหาหนัก ตั้งแต่จ่ายค่าจ้างเต็ม จากนั้นก็จ่ายค่าจ้างร้อยละ 90 ร้อยละ 85 จนถึงร้อยละ 75 ของรายได้ และในส่วนของบริษัทซัพพลายเออร์หรือบริษัทผลิตชิ้นส่วนกระบทพนักงานจ้างใช้มาตรา 75 กฎหมายคุ้มครองแรงงาน จ่ายค่าจ้างร้อยละ 75 ของค่าจ้าง ซึ่งผลกระทบจาก Covid-19 ที่ระบดไปทั่วโลก และทำให้ชิ้นส่วนในการผลิตยานยนต์ จากทั้งประเทศญี่ปุ่น จีน อินโดนีเซีย ฯลฯ ไม่สามารถส่งเข้ามาสู่กระบวนการผลิตได้ แม้ว่าแต่ละบริษัทจะมีการสำรองชิ้นส่วนไว้บ้างในกระบวนการผลิต แต่วันนี้

ด้วยเศรษฐกิจที่กระทบถึงแม้จะผลิตได้ก็ขายไม่ได้ เพราะคนไม่มีกำลังซื้ออีก

จึงคิดว่า “รัฐบาลควรมีมาตรการในการดูแลแรงงานทุกคนเท่าเทียมกัน และเป็นระบบมากกว่านี้ ข้าราชการประเมินถึงการตกงานจำนวนมากของแรงงานในอนาคต หากไม่มีมาตรการดูแลอย่างเป็นระบบจะส่งผลกระทบยาวด้านเศรษฐกิจแน่นอน ซึ่งรัฐควรมีการตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือลูกจ้างเนื่องจากรายได้ที่หายไปด้วย เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ เพราะแรงงานคือคนส่วนใหญ่ของประเทศ และแรงงานในระบบยังไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือด้านนโยบายของภาครัฐเลย ด้วยงบประมาณประกันสังคมที่มีมาตรการออกมารองรับก็เป็นเงินของผู้ประกันตนเอง และอย่างกรณีที่นายจ้างใช้มาตรา 75 กฎหมายคุ้มครองแรงงานก็ไม่สามารถที่จะเข้าไปใช้มาตรการเหล่านั้นได้เลย รัฐควรมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากด้วย ไม่ใช่อุดแต่ข้างบน อย่างกรณีแจก 5,000 บาท ใครบ้างที่ได้ และเมื่อมีการคัดกรองแล้วคงตกหล่นจำนวนมากแน่นอน ด้วยความหลากหลายของการจ้างงาน รัฐต้องมองให้กว้างว่าตรงไหนแน่ที่กระทบ”

หมายเหตุ จากราชงานสถานการณ์การประกาศปิดโรงงานชั่วคราว

1. บริษัท Auto Alliance Thailand (AAT) เปิดเผยว่า บริษัทแม่สั่งปิดโรงงานผลิตรถยนต์ชั่วคราว 2 แห่งได้แก่ ฟอर्ड ไทยแลนด์ แมนูแฟกเจอร์ริง (FTM) และอโต้ อัลลายแอนซ์ (AAT) ตั้งแต่วันที่ 27 มี.ค. -20 เม.ย. 2563 โดย เบื้องต้นจ่ายเงินเดือนให้กับพนักงานทุกคนเต็ม 100 % สำหรับการหยุดในสัปดาห์แรก ส่วนสัปดาห์ที่ 2 วันที่ 6-10 เม.ย. พนักงานบางส่วนที่ทำงานที่บ้าน ยังได้รับเงินเดือน 100 % ขณะที่พนักงานที่หยุดงานและไม่ได้ทำงานที่บ้านจะได้รับเงินเดือน 90 % แต่ทั้งนี้หากพนักงานส่วนนี้ต้องการรับเงินเดือน 100% ก็สามารถใช้สิทธิวันลาได้ และสัปดาห์ที่ 3 วันที่ 13 -17 เม.ย. ซึ่งรัฐประกาศให้เป็นวันทำงาน บริษัทพร้อมจ่ายเงินเดือนให้พนักงาน 100 % รวมถึงค่าโดยสารที่ตัดสินใจ หยุดสายการผลิตชั่วคราวที่โรงงาน Auto Alliance Thailand (AAT) ในจังหวัดระยองเป็นเวลา 10 วัน เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคมเป็นต้นไป

2. บริษัท ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด ได้ประกาศหยุดไลน์ประกอบรถยนต์ชั่วคราว

ในประเทศไทย ของทั้ง 2 โรงงาน ที่ จ. พระนครศรีอยุธยาและ จ.ปราจีนบุรี ตั้งแต่วันที่ 27 มี.ค. – 30 เม.ย. นี้ หรือจนกว่าจะมีประกาศเพิ่มเติม โดยบริษัทได้ให้พนักงานที่เกี่ยวข้องบางส่วนทำงานจากที่บ้าน รวมทั้งคงมาตรการเข้มงวดให้พนักงานอยู่ในที่พักอาศัยงดเว้นการเดินทาง รวมถึงไม่เดินทางกลับภูมิลำเนาในช่วงเวลาดังกล่าวอย่างเคร่งครัด พร้อมระบุว่าวันนี้ต้องจับตาดูสถานการณ์ว่าจะยืดเยื้อไปแค่ไหน สอนค้าไม่ต้องการทำอะไรฝืนสภาพตลาด ต้องแผนงานให้สอดคล้องอย่างตรงไปตรงมา

3. บริษัท มิตรพิชชี มอเตอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด ประกาศปิดไลน์ผลิตชั่วคราวสำหรับโรงงานผลิตรถยนต์ที่นิคมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี โดยบริษัทจะยังคงจ่ายค่าจ้างให้กับพนักงานอยู่ที่ 85% ของค่าจ้าง อาทิ โรงงานที่ 1 หยุดกิจการบางส่วนระหว่างวันที่ 1-26 เม.ย. โรงงานที่ 2 หยุดกิจการบางส่วนระหว่างวันที่ 1-19 เม.ย. โรงงานที่ 3 หยุดกิจการบางส่วนระหว่างวันที่ 1-22 เม.ย. โรงงาน MCC -Engine4N/4D/4M/4G หยุดกิจการบางส่วน

ระหว่างวันที่ 1-19 เม.ย. โรงงาน MCC -Engine 3Ag หยุดกิจการบางส่วนระหว่างวันที่ 1-22 เม.ย. โรงงาน MCC-Press/Plastic หยุดกิจการบางส่วนระหว่างวันที่ 1-19 เม.ย. และ โรงงาน MEC-KD หยุดกิจการบางส่วนระหว่างวันที่ 6-19 เม.ย. (ข้อมูลจาก (<https://www.prachachat.net/motoring/news/>) ได้รายงานถึงสถานการณ์การปิดโรงงานผลิตรถยนต์ผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-19)

4. บริษัทโตโยต้า มอเตอร์ คอร์ป แลงการณ์ของโตโยต้าจะปิดโรงงานในรัสเซียเป็นเวลา 5 วัน เริ่มต้นตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ส่วนโรงงานผลิตรถยนต์และอะไหล่ใน 6 ประเทศ ซึ่งรวมถึงอังกฤษและตุรกีที่ปิดไปก่อนหน้านี้ จะขยายระยะเวลาออกไปจนถึงวันที่ 19 เม.ย.2563 นอกจากนี้ โตโยต้ายังได้สั่งปิดโรงงานในสหรัฐ เม็กซิโก และแคนาดาจนถึงวันที่ 17 เม.ย. และจะหยุดการผลิตบางส่วนในญี่ปุ่นตั้งแต่วันที่ 17 เม.ย. เนื่องจากยอดสั่งซื้อลดลง ส่วนบริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด ประกาศว่า ทางบริษัทฯ จะปิดโรงงานผลิตรถยนต์ในประเทศไทย ทั้ง 3 แห่ง ได้แก่ โรงงานประกอบรถยนต์โตโยต้า สำโรง จ.สมุทรปราการ โรงงานประกอบรถยนต์โตโยต้าบ้านโพธิ์ และโรงงานประกอบรถยนต์โตโยต้าเกตเวย์ จ.ฉะเชิงเทรา ในช่วงระหว่างวันที่ 7-17 เม.ย. อันเนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัส โควิด-19 (ข้อมูลจาก <https://www.kaohoon.com/content/351542>)

5. เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2563 ผู้สื่อข่าวรายงานว่า บริษัท ตรีเพชรอีซูซุเซลส์ จำกัด ได้รับแจ้งจากบริษัท อีซูซุ มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งเป็นโรงงานผลิตรถอีซูซุในประเทศไทยว่า บริษัทตัดสินใจระงับการผลิตอีซูซุที่โรงงาน 2 แห่งชั่วคราว คือที่ อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ และที่ นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้ จ.ฉะเชิงเทรา ตั้งแต่วันที่ 13-30 เม.ย. นี้ ทั้งนี้เป็นผลมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในปัจจุบันส่งผลให้ชิ้นส่วนประกอบต่างๆ ขาดแคลนทั่วโลก รวมทั้งความต้องการของตลาดในประเทศและส่งออกหดตัวลง โดยการระงับการผลิตชั่วคราวนี้อาจส่งผลต่อการส่งมอบรถให้กับลูกค้าที่จองรถอีซูซุไว้บ้าง แต่บริษัท ตรีเพชรอีซูซุเซลส์ จำกัด ขอให้ลูกค้ามั่นใจว่า บริษัทในฐานะผู้จัดจำหน่ายรถอีซูซุจะพยายามอย่างดีที่สุดในการบริหารจัดการเรื่องดังกล่าว (ข้อมูลจากข่าวสด)

นายจ้างสั่งทอ ดัดเย็บเสื้อผ้า อ้างโควิด-19ปิดงานชั่วคราว โรงงานเครื่องประดับร่วมด้วยให้ลูกจ้างลาออก แนะนำใช้ประกันว่างงานประกันสังคม

3. รอยัล ปอร์เช่เลน ปิดงานทั้งโรงงาน จ่าย 50% อ้างลูกค้างดการสั่งซื้อวิกฤติ โควิด-19

นางธนัญภรณ์ สมบรม สหภาพแรงงาน รอยัล ปอร์เช่เลน ได้ให้สัมภาษณ์ ถึงประเด็นนายจ้างประกาศ “ปิดงานทั้งโรงงาน และสำนักงานเป็นการชั่วคราว โดยอ้าง สถานการณ์และสภาพคล่องของบริษัทฯอันเนื่องมาจากโรคโควิด-19นั้น การที่บริษัทฯ ได้ประกาศปิดปในวันนี้ (วันที่ 3 เมษายน 2563)เป็นต้นไป โดยจะจ่ายค่าจ้างเพียงร้อยละ 50 นั้น” ทางสหภาพแรงงานฯได้สอบถามไปทางเจ้าหน้าที่สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดสระบุรี เพื่อหาความชัดเจนว่า นายจ้างกระทำการปิดงานชั่วคราว โดย “อ้างสถานการณ์โควิด-19 ระบาดไปทั่วโลกส่งผลให้ลูกค้างดการสั่งซื้อและบางรายยกเลิกการสั่งซื้อ จึงมีผลกระทบโดยตรง กับสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทฯและต่อเนื่องไปถึงกำลังการผลิตที่ต้องลดลงเป็นอย่างมากตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 เป็นต้นไป” ซึ่งทางเจ้าหน้าที่สวัสดิการฯ ได้แจ้งว่าทางนายจ้างแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ว่าการปิดงานครั้งนี้ได้ปรึกษารือกับทางสหภาพแรงงานฯแล้วจึงดำเนินการปิดงานชั่วคราว แต่ในความจริงคือ นายจ้างไม่ได้ปรึกษารือ มีการดำเนินการแล้วแจ้งให้สหภาพแรงงานรับทราบแล้ว ทางสหภาพแรงงานฯจึงได้ทำหนังสือแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อขอความชัดเจนว่าการ

รู้จักโลกคนงาน

ปิดงานชั่วคราวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ตามมาตรา75 กฎหมายกำหนดให้จ่ายค่าจ้างร้อยละ 75 แต่นายจ้างอ้างโรคระบาดโควิด-19 แล้วจ่ายค่าจ้างร้อยละ 50 นั้นสามารถทำได้ด้วยหรือ

ประเด็นต่อมาทางสหภาพแรงงานได้สอบถามทางสำนักงานประกันสังคมกรณีที่นายจ้างปิดงานชั่วคราว ถึงมาตรการช่วยเหลือนายจ้าง ลูกจ้าง ผู้ประกันตน กรณีสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 กรณี กรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยให้ขยายความคุ้มครองผู้ประกันตนจากภัยอันเกิดจากโรคที่แพร่หรือระบาดในมนุษย์รวมทั้งภัยอื่นๆ ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติ หรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ให้มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2563 เป็นต้นไป โดยให้ ผู้ประกันตนที่ไม่ได้ทำงาน หรือนายจ้างไม่ให้ทำงาน ประกันสังคมจะจ่ายกรณีว่างงาน อัตราร้อยละ 50 เป็นระยะเวลาไม่เกิน 180 วัน หรือ กรณีหน่วยงานภาครัฐ มีคำสั่งให้หยุดกิจการชั่วคราว ประกันสังคมจะจ่ายกรณีว่างงาน ร้อยละ 50 เป็นระยะเวลาไม่เกิน 60 วัน นั้นเข้าหรือไม่ ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ประกันสังคมได้ตอบมาว่า กรณีบริษัทรอยัล พอร์ซเลน ที่ประกาศเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2563 เรื่อง สถานการณ์และ

แรงงานปรัศน์ออนไลน์

สภาพคล่องของบริษัทอื่นเนื่องจากโรคโควิด-19 ไม่สามารถที่จะไปปรับสิทธิประโยชน์ตามประกาศของสำนักงานประกันสังคมได้

โดย ทางเจ้าหน้าที่ชี้แจงว่า ให้ผู้ประกันตนที่ไม่ได้ทำงาน หรือนายจ้างไม่ให้ทำงาน ประกันสังคมจะจ่ายกรณีว่างงาน อัตราร้อยละ 50 นั้นเป็นเพราะเหตุที่ลูกจ้างผู้ประกันตนติดไวรัส หรือว่าถูกสั่งให้กักตัวอยู่ที่บ้านเท่านั้น เหตุสุดวิสัยที่นายจ้างอ้างจึงไม่เข้าสิทธิประโยชน์ที่ทางประกันสังคมประกาศตั้งนั้น ทางเจ้าหน้าที่สวัสดิการจึงได้นัดให้นายจ้างและสหภาพแรงงานฯเข้าไปชี้แจงประเด็นการปิดกิจการชั่วคราวในวันที่ 15 เมษายน 2563 ที่สำนักงานสวัสดิการแรงงานจังหวัดสระบุรี นางชนัญญากรณ์กล่าว

ทั้งนี้โดยเนื้อหาหนังสือที่ บริษัทรอยัล พอร์ซเลน จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศโดยนายโชคชัย เลิศเชิธรดำรง กรรมการผู้จัดการ เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2563 เรื่องสถานการณ์และสภาพคล่องของบริษัทฯ อื่นเนื่องจากโรคโควิด-19

ตามที่สถานการณ์โควิด-19 ระบาดไปทั่วโลก ส่งผลให้ลูกค้างดการสั่งซื้อและบางรายยกเลิกการสั่งซื้อ จึงมีผลกระทบโดยตรง กับสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทฯและต่อเนื่องไปถึงกำลังการผลิตที่ต้องลดลงเป็นอย่างมากตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 เป็นต้นไป

ดังนั้นเพื่อการประคับประคองบริษัทฯ ให้อยู่รอดและเพื่อให้บริษัทฯ มีโอกาสฟื้นตัวได้หลังโรคระบาดนี้ผ่านไป บริษัทฯ จึงมีความจำเป็นต้องปิดงานทั้งโรงงาน และสำนักงานเป็นการชั่วคราว ทั้งนี้ บริษัทฯ ยังคงไม่เลิกจ้างพนักงานประจำ และด้วยเหตุที่ขณะนี้ตั้งแต่เดือนเมษายนเป็นต้นไป บริษัทฯ จะขาดสภาพคล่องทางการเงินอันเนื่องมาจากเหตุข้างต้น บริษัทฯ จึงมีกำลังจ่ายค่าจ้าง/เงินเดือนในแต่ละเดือนได้แค่ร้อยละ 50 ของค่าจ้าง/เงินเดือนของแต่ละคนเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อประคับประคองบริษัทฯ ให้อยู่รอดและสามารถผ่านพ้นวิกฤตดังกล่าวข้างต้นได้

สำหรับโบนัสค้างจ่ายของเดือนเมษายน 2563 บริษัทฯ ยังคงจ่ายให้เต็มตามจำนวนที่แต่ละคนที่มีสิทธิได้รับ

ในโอกาสนี้ บริษัทฯ ต้องขอความร่วมมือพนักงานทุกคนในการช่วยรักษาและประคับประคองบริษัทฯ ของเราให้อยู่รอดและผ่านพ้นวิกฤตนี้ไปด้วยกัน และบริษัทฯ หวังเป็นอย่างยิ่งในไม่นานนี้ เมื่อสถานการณ์คลี่คลายลงและถูกค่ากลับมาสั่งซื้อแล้ว บริษัทฯ และพนักงานคงได้กลับมาทำงานกันอีกต่อไป

ทั้งนี้ มีผลการปิดงานชั่วคราวตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน 2563 เป็นต้นไป โดยพนักงานไม่ต้องมาปฏิบัติงาน จนกว่าบริษัทฯ จะมีการประกาศเปลี่ยนแปลงและจะมาประกาศมาเพื่อทราบต่อไป

บริษัท รอยัล ปอร์เซเลน จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ภาชนะบนโต๊ะอาหารประเภทเซรามิก จำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ โดยส่งออกต่างประเทศ 80% ขายภายในประเทศ 20% ซึ่งโรงงานผลิตอยู่ที่อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

4. แรงงานสิ่งทอ-เพชร หนุนายจ้างอ้างโควิด

ทำอเดอร์หายไปมาตรา 75 ถึงลาออก

นายสุทัศน์ เอี่ยมแสง รองประธานสหภาพแรงงานไทยเรยอน ได้กล่าวว่า บริษัท ไทยเรยอน จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศ เรื่องกำหนดหยุดการทำงานบางส่วนเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2563 เรื่องกำหนดหยุดการทำงานบางส่วนในวันที่ 10-16 เมษายน 2563 โดย นายธีรธร คัมภีร์ รองประธานและหัวหน้างานฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งการประกาศปิดจะเป็นการผลักดันหยุดทุกคนเพื่อไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกัน ทั้งพนักงานฝ่ายผลิต และพนักงานออฟฟิศด้วย กลุ่มแรกจำนวน 144 คน โดยเป็นการคัดเลือกกันในแต่ละแผนก โดยจะให้เวียนกัน

หยุดระยะเวลา 3 วัน บ้าง 7 วันบ้าง ครั้งนี้บริษัทฯ มีการเลิกกันเอง แต่ก็ยังมีผลกระทบกันอยู่ด้วย บางส่วนก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับบริษัทในการหยุดรับค่าจ้างร้อยละ 75 แต่บางส่วนก็ไม่ค่อยพอใจเนื่องจากมีภาระหนี้สิน ภาระครอบครัว ค่าใช้จ่ายที่สูงเมื่อรายได้หายไปร้อยละ 25 ถือว่ามากทีเดียว ตอนนี้ทางอสมททรัพย์สหภาพแรงงานไทยเรยอน จำกัด ซึ่งเป็นสหกรณ์ของสหภาพแรงงาน ก็กำลังพิจารณาเรื่องผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเช่นกัน “การหยุดงานชั่วคราวครั้งนี้คิดว่าทุกคนกระทบหมดไม่ว่าจะเป็นพนักงานที่อยู่ในกระบวนการผลิตราว 700 คน และพนักงานออฟฟิศที่ส่วนกลางราว 200 คน รวม 900 คน ซึ่งหากถามว่า ผลกระทบจากโควิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอ่างทองก็ยังไม่พบคนป่วย แต่ผลกระทบเท่าที่ทราบคือฝ่ายที่ผลิตส่งแถบยุโรปถูกตีกลับซึ่งฝ่ายนี้จะนำไปผลิตเสียกันหนาว ตอนนี้ก็มีการปรับตัวมาผลิตฝ่ายที่ใช้ทางการแพทย์ เช่น สำลี หรือ หน้ากากอนามัย เป็นต้น ”

อยากให้รัฐบาลเข้ามาดูแลรายได้ที่ขาดหายไปของคนงานในระบบด้วย เพราะรายได้ของ

คนทำงานไม่ได้ทำอะไร เมื่อรายได้หายไปถึงร้อยละ 25 ถือว่าเริ่มทุกข์ยากแล้ว แต่ละคนก็มีภาระปกติการทำงานยังต้องทำงานล่วงเวลาเพื่อหารายได้เพิ่มอีกคน ซึ่งคนงานไทยเรยอน ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ราวร้อยละ 80 อีกราวร้อยละ 20 เป็นคนนอกพื้นที่ที่จังหวัดอ่างทองที่ต้องมีการเช่าหอพักอยู่ และไม่สามารถเดินทางไปไหนได้ ด้วยมาตรการป้องกันความปลอดภัยของทั้งจังหวัดอ่างทอง

ทั้งนี้ หนังสือที่บริษัท ไทยเรยอน จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศ เรื่องกำหนดหยุดการทำงานบางส่วนเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2563 เรื่องกำหนดหยุดการทำงานบางส่วนในวันที่ 10-16 เมษายน 2563 ลงนามโดย นายธีรธร คัมภีร์ รองประธานและหัวหน้างานฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ในประกาศมีเนื้อหา ดังนี้ สืบเนื่องจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ลุกลามไปทั่วโลกจึงทำให้บริษัทฯ กำลังเผชิญกับปัญหาร้านแรงที่ขอดคำสั่งซื้อสินค้าดีดใหม่ของเส้นใยเกรย์ (Grey fibre) และเส้นใยโมดัล (Modal fibre) ขาดหายไป ตลาดส่งออกสำคัญของบริษัทคือปากีสถาน บังกลาเทศ และตุรกี ซึ่งขณะนี้ต่างอยู่ในมาตรการห้ามเข้า-ออกประเทศ และสถานการณ์ฉุกเฉิน ห่วงโซ่มูลค่าของสิ่งทอทั้งหมดหยุดชะงัก การสั่งซื้อจำนวนมากถูกระงับไว้ก่อนชั่วคราว หรือถูกยกเลิกลูกค้าหลายรายของบริษัทฯ ไม่ได้ทำการเปิดตราสารเครดิต (LCs) หรือทำการ

ชำระเงินล่วงหน้าตามเงื่อนไขของสัญญา เนื่องจากผลกระทบทางธุรกิจที่เกิดขึ้นต่อตัวลูกค้าเอง และในลูกค้าบางรายได้รับผลกระทบเนื่องจากผู้ให้บริการคัดค้านส่งสินค้าออกนอกประเทศ, ปัญหาทางด้านระบบธนาคาร การบริการขนส่งหยุดให้บริการ แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทเองยังสามารถดำเนินการจัดส่งเส้นใยนอนวูเวน ซึ่งเป็นเส้นใยที่ๆไม่ใช่สำหรับสิ่งทอ (non-woven fibre) ให้ลูกค้าได้ต่อไป เนื่องจากความต้องการเส้นใยนอนวูเวนส่วนใหญ่ลูกค้านำไปใช้ในผลิตภัณฑ์ดูแลสุขภาพและสุขอนามัย

ในขณะที่บริษัทฯ กำลังเผชิญกับความสูญเสียทางการเงินในช่วงสองสามไตรมาสที่ผ่านมา ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่จะเกิดผลกระทบจากไวรัสโคโรนา ยอดการสั่งซื้อที่ขาดหายและการยกเลิกการสั่งซื้อบางส่วน ซึ่งคาดการณ์ว่า จะนำไปสู่การแบกรับภาระต้นทุนที่มากขึ้น และบริษัทฯ ไม่สามารถแบกรับภาระของต้นทุนคงที่นี้ได้ ด้วยเหตุดังกล่าว บริษัทฯ จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณา และตัดสินใจหยุดการทำงานบางส่วนเป็นการชั่วคราวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2551 มาตรา 75 โดยจะเริ่มหยุดการทำงานบางส่วนเป็นการชั่วคราวตั้งแต่วันที่ 10-16 เมษายน 2563 โดยบริษัทฯ จะจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างในอัตรา 75% ของค่าจ้างปกติที่ลูกจ้างมีสิทธิ์ได้รับตลอดระยะเวลาที่หยุดกิจการชั่วคราวให้แก่ลูกจ้าง

การหยุดการทำงานในบางส่วนในครั้งนี้อาจไม่มีผลกระทบต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน และไม่ส่งผลต่อการคำนวณเบี้ยขยันประจำเดือนและรางวัลความเพียรประจำปี

นางสาวสงวน ขุนทรง ผู้ประสานงานกลุ่มสหภาพแรงงานอ้อมน้อย – อ้อมใหญ่ ได้กล่าวถึงปัญหาของแรงงานในกลุ่มว่า ขณะนี้บริษัทนครหลวงถุงเท้าในลอน จำกัด ได้มีการประกาศปิดงานใช้มาตรา 75 คุ้มครองคุ้มครองแรงงาน จ่ายค่าจ้างร้อยละ 75 ตั้งแต่วันที่ 7 -11 เมษายน 2563 โดยอ้างว่าไม่มีคำสั่งซื้อ และขนส่งสินค้าไม่ได้ ซึ่งตอนนี้ทางบริษัทได้ทำงานผลิตเสื้อผ้ามีออเดอร์ทั้งส่งต่างประเทศ และในประเทศ ซึ่งไม่มากนัก มีการปรับไลน์ผลิตมาผลิตหน้ากากผ้าบ้าน ตอนนี้มีคนทำงาน 200 คน เป็นแรงงานข้ามชาติ 50 คน เนื่องจากไม่มีงานล่วงหน้าทำให้แรงงานข้ามชาติลาออกไปบ้าง ซึ่งแรงงานไทยก็อยู่ในวัยใกล้เกษียณกันแล้ว ซึ่งทำงานกันมายาวนาน 30-40 กว่าปี ได้ค่าจ้างอยู่ที่วันละ 344 บาท หากนายจ้างจ่ายค่าจ้างเพียงร้อยละ 75 ค่าจ้างหายไปคง

ลำบากมากที่เดี๋ยวด้วยค่าจ้างก็ต่ำอยู่แล้วภายใต้ภาวะวิกฤติแบบนี้ ซึ่งวันที่ 13 เมษายน 2563 โรงงานจะเปิดแต่ก็ไม่แน่ใจว่าจะสั่งหยุดอีกหรือไม่เพราะสถานการณ์โควิด-19 ยังไม่ดีขึ้น

ยังมีกรณีของบริษัทบริษัทผลิตจิวลิเครื่องประดับเพชร พลอย แห่งหนึ่งในย่านนี้ ได้มาร้องเรียนเรื่องนายจ้างประกาศหยุดงานชั่วคราว อ้างผลกระทบการระบาดของไวรัสโควิด-19 โดยเสนอให้ลูกจ้างทั้งหมดลาออกจากงานแล้วไปขอใช้สิทธิประกันสังคมกรณีว่างงาน ตามมาตรการที่รัฐบาลประกาศให้จ่ายกรณีว่างงานร้อยละ 62 โดยให้ลาออกในวันที่ 6 เมษายน 2563 ซึ่งโรงงานแห่งนี้มีพนักงาน 200-300 คน ซึ่งทางกลุ่มฯ ได้แจ้งสิทธิให้พนักงานที่ร้องเรียนทราบ พร้อมเสนอแนะว่าไม่ควรลาออกจากงานเนื่องจากผลกระทบครั้งนี้ นายจ้างต้องร่วมรับผิดชอบและหากนายจ้างใช้มาตรการหยุดงานชั่วคราวต้องจ่ายร้อยละ 75 ของค่าจ้าง หากนายจ้างเลิกจ้างก็ต้องจ่ายค่าชดเชยตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

นายมานิตย์ พรหมการีย์กุล ประธานสภาองค์การลูกจ้างแรงงานยานยนต์ กล่าวว่า มีคนงานร้องเรียนเข้ามาเรื่องการไปใช้สิทธิประกันสังคมกรณีว่างงานโดยการลาออกเพื่อรับสิทธิประโยชน์ใหม่ของประกันสังคมในระยะนี้ ตามแนวทางที่รัฐบาลประกาศให้ผู้ประกันตนมาตรา 33 ไปใช้สิทธิเมื่อได้รับผลกระทบจากไวรัสโคโรนา หรือโควิด-19 นั้น ยังมีปัญหาอยู่ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่อ้างยังไม่มีกฎกระทรวงประกาศออกมาทำให้ยังจ่ายสิทธิประโยชน์เดิมคือลาออกจากงาน ได้รับเงินชดเชยการว่างงานเพียงร้อยละ 30 เป็นเวลา 90 วัน ซึ่งใหม่จะเป็นร้อยละ 45 เป็นเวลา 90 วัน ยังไม่ได้ มีเพียงเรื่องลดเงินสมทบที่มีการดำเนินการแล้ว

ในวัน 10 เมษายน 2563 ม.ร.ว. จตุมงคล โสณกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชน ถึงแนวทางแก้ปัญหาแรงงานตกงานและว่างงาน ซึ่งได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ไวรัสโควิด-19 หลังจากคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) เปิดเผยข้อมูลผลสำรวจว่า ภายในเดือนมิถุนายนนี้ จะมีแรงงานตกงานมากถึง 7.13 ล้านคน จากแรงงานในระบบประกันสังคมประมาณ 38 ล้านคน หรือคิดเป็น 18.5% ของแรงงานทั้งหมด โดยได้วางแนวทางการเยียวยาแรงงานในระบบประกันสังคมที่ได้รับผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยระยะสั้น

คือการจ่ายเงินเยียวยาแรงงานในระบบที่อยู่ในมาตรา 33 ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มแรงงานที่ว่างงานจากเหตุสุดวิสัย ที่รัฐบาลประกาศให้หยุดสถานประกอบการ จะได้รับเงินเยียวยาเป็นเวลา 3 เดือน ในอัตรา 62 เปอร์เซ็นต์ บนฐานเพดานไม่เกิน 15,000 บาท ซึ่งกลุ่มนี้ได้รับเงินเยียวยาไปแล้ว

กระทรวงแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน การเยียวยาแก่แรงงานที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19															
กรณีนายจ้างเลิกจ้าง (ทั้งหมด/ บางส่วน) หรือ ปิดกิจการ	สำนักงานประกันสังคม กรณีนายจ้างเลิกจ้าง (ทั้งหมด/ บางส่วน) หรือ ปิดกิจการ														
นายจ้างต้องจ่ายเงินชดเชยให้ลูกจ้าง ตาม พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541	ลูกจ้างได้รับเงินเพิ่มจากสิทธิประโยชน์ทดแทน กรณีว่างงานจากกองทุนประกันสังคม ร้อยละ 70 ของค่าจ้าง จนกว่าจะได้งานใหม่ แต่ไม่เกิน 200 วัน														
<table border="1"> <tr> <th>ประเภทการจ้างงาน</th><th>อัตราเงินชดเชย</th></tr> <tr> <td>น้อยกว่า 1 ปี</td><td>30 วัน</td></tr> <tr> <td>1 ปี ถึงน้อยกว่า 3 ปี</td><td>90 วัน</td></tr> <tr> <td>3 ปี ถึงน้อยกว่า 6 ปี</td><td>180 วัน</td></tr> <tr> <td>6 ปี ถึงน้อยกว่า 10 ปี</td><td>240 วัน</td></tr> <tr> <td>10 ปี ถึงน้อยกว่า 20 ปี</td><td>300 วัน</td></tr> <tr> <td>20 ปี ขึ้นไป</td><td>400 วัน</td></tr> </table>	ประเภทการจ้างงาน	อัตราเงินชดเชย	น้อยกว่า 1 ปี	30 วัน	1 ปี ถึงน้อยกว่า 3 ปี	90 วัน	3 ปี ถึงน้อยกว่า 6 ปี	180 วัน	6 ปี ถึงน้อยกว่า 10 ปี	240 วัน	10 ปี ถึงน้อยกว่า 20 ปี	300 วัน	20 ปี ขึ้นไป	400 วัน	กรณีเลิกจ้างประกอบกิจการถูกสั่งปิดเป็นการชั่วคราว เนื่องจากเหตุสุดวิสัย (โควิด-19)
ประเภทการจ้างงาน	อัตราเงินชดเชย														
น้อยกว่า 1 ปี	30 วัน														
1 ปี ถึงน้อยกว่า 3 ปี	90 วัน														
3 ปี ถึงน้อยกว่า 6 ปี	180 วัน														
6 ปี ถึงน้อยกว่า 10 ปี	240 วัน														
10 ปี ถึงน้อยกว่า 20 ปี	300 วัน														
20 ปี ขึ้นไป	400 วัน														
นายจ้างต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้าง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75 ของค่าจ้าง ตลอดระยะเวลาที่ลูกจ้างหยุดงาน	กองทุนประกันสังคมจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน ร้อยละ 62 ของค่าจ้าง จนกว่าจะกลับมามีงานทำอีกครั้ง แต่ไม่เกิน 90 วัน (หากสถานการณ์ยืดเยื้อเกิน 90 วัน กระทรวงแรงงานจะพิจารณาให้ความช่วยเหลือต่อไป)														
กรณีนายจ้างหยุดกิจการชั่วคราว ในกิจการต่อเนื่อง/ ไร่/ สวน/ สลากกินแบ่ง	กรณีนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงหยุดงาน เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด														
อยู่ระหว่างพิจารณาร่วมกับกระทรวงการคลัง ให้ได้รับสิทธิประโยชน์การขาดรายได้	กองทุนประกันสังคมจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีว่างงานร้อยละ 62 ของค่าจ้าง จนกว่าจะกลับมามีงานทำอีกครั้ง แต่ไม่เกิน 90 วัน														

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2563 ทางภาครัฐได้ประกาศล่าสุด ตกลงว่า ว่างงาน จากโควิด-19 ได้รับสิทธิประกันสังคม อะไรบ้าง

1. ผู้ประกันตนที่ไม่ได้ทำงาน หรือนายจ้างไม่ให้ทำงาน ประกันสังคมจะจ่ายกรณีว่างงานด้วยเหตุสุดวิสัย อัตราร้อยละ 62 ของค่าจ้าง เป็นระยะเวลาไม่เกิน 90 วัน

2. กรณีหน่วยงานภาครัฐ มีคำสั่งให้หยุดกิจการชั่วคราว ประกันสังคมจะจ่ายกรณีว่างงานด้วย

เหตุสุดวิสัย ร้อยละ 62 ของค่าจ้าง เป็นระยะเวลาไม่เกิน 90 วัน

การลดอัตราเงินสมทบนายจ้างในอัตราร้อยละ 4 และ ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในอัตราร้อยละ 1 ส่วน ผู้ประกันตนมาตรา 39 จ่ายเงินสมทบเดือนละ 86 บาท เป็นระยะเวลา 3 เดือน พร้อมขยายกำหนดเวลาการนำส่งเงินสมทบของนายจ้าง และ ผู้ประกันตนมาตรา 33, 39 สำหรับงวดค่าจ้างเดือนมีนาคม, เมษายน และ พฤษภาคม 63 ออกไปอีก 3 เดือน ดังนี้

งวดค่าจ้างเดือนมีนาคม 63 ให้นำส่งเงินภายใน 15 กรกฎาคม 63

งวดค่าจ้างเดือนเมษายน 63 ให้นำส่งเงินภายใน 15 สิงหาคม 63

งวดค่าจ้างเดือนพฤษภาคม 63 ให้นำส่งเงินภายใน 15 กันยายน 63

4. เพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้แก่ผู้ประกันตนมาตรา 33 ดังนี้

เงินทดแทนว่างงานจากกรณีลาออก ในร้อยละ 45 ของค่าจ้าง (จากเดิมร้อยละ 30 ของค่าจ้าง) เป็นระยะเวลาไม่เกิน 90 วัน

เงินทดแทนว่างงานจากกรณีเลิกจ้าง ในร้อยละ 70 ของค่าจ้าง เป็นระยะเวลาไม่เกิน 200 วัน (จาก

รู้จักโลกคนงาน

แรงงานประกันตนออนไลน์

เดิมร้อยละ 50 ของค่าจ้าง เป็นระยะเวลาไม่เกิน 180 วัน)

แต่อย่างไรก็ตามอัตราของค่าจ้างจะคิดจากฐานเงินสมทบสูงสุด 15,000 บาท ตัวอย่างเช่น

เงินเดือน 10,000 บาท จะได้รับเงินทดแทนกรณีว่างงานจากเลิกจ้าง เดือนละ 7,000 บาท เป็นระยะเวลาไม่เกิน 200 วัน

เงินเดือน 20,000 บาท จะได้รับเงินทดแทนกรณีว่างงานจากเลิกจ้าง เดือนละ 10,500 บาท (คิดจากฐานเงินสมทบสูงสุด 15,000 บาท) เป็นระยะเวลาไม่เกิน 200 วัน

ช่องทางรับ สิทธิประกันสังคม กรณีได้รับผลกระทบจากโควิด-19

ผู้ประกันตนมาตรา 33 ที่ ตกงาน เลิกจ้างว่างงาน จากผลกระทบของโควิด-19 สามารถยื่นขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานจากเหตุสุดวิสัยให้ยื่นแบบคำร้องได้ที่ www.sso.go.th หัวข้อขอรับประโยชน์ทดแทน กรณีว่างงาน online โดยผู้ประกันตนกรอกแบบขอรับประโยชน์ทดแทน กรณีว่างงานจากเหตุสุดวิสัย

ตกงาน เลิกจ้าง ว่างงาน ยังใช้ สิทธิประกันสังคม ในการรักษาพยาบาลได้ใหม่

ผู้ประกันตนมาตรา 33 ถูกเลิกจ้างหรือลาออกเอง และไม่ได้ส่งเงินสมทบ ยังสามารถใช้สิทธิประกันสังคม ได้เหมือนเดิมต่ออีก 6 เดือนหลังจากลาออก ไม่ว่าจะเจ็บป่วย (ครอบคลุมถึงการเจ็บป่วยด้วยโรคโควิด-19) ทูพพลภาพ คลอดบุตร และเสียชีวิต ซึ่งหลังจาก 6 เดือน หากยังไม่ได้เริ่มงานที่ใหม่ก็สามารถเปลี่ยนมาเป็นผู้ประกันตนมาตรา 39 หรือ 40 ก็ได้

สิทธิประโยชน์กรณีว่างงาน

เนื่องจากเหตุสุดวิสัย มีผลตั้งแต่ 1 มีนาคม 2563 เป็นต้นไป

(มทคณ-รัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2563)
สำนักงานประกันสังคม...เพิ่มสิทธิประโยชน์กรณีว่างงานเนื่องจาก มีเหตุสุดวิสัย

- ✓ ผู้ประกันตนไม่ได้อำนาจหรือนายจ้างไม่ให้อำนาจ กักตัว 14 วัน เนื่องจากสัมผัส หรือ ใกล้ชิด ผู้ติดเชื้อโควิด-19
- ✓ กรณีหน่วยงานภาครัฐมีคำสั่งให้นายจ้างหยุดประกอบกิจการ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออันตราย

รับเงินกรณีว่างงาน 62 % ของค่าจ้าง ไม่เกิน 90 วัน

ช่องทางการยื่นคำขอผู้ประกันตนและนายจ้างยื่นแบบ e-form บนเว็บไซต์ www.sso.go.th

Facebook : [ssofanpage](https://www.facebook.com/ssofanpage)
Web chat และ e-mail ที่ www.sso.go.th

สายด่วน 1506 (ให้บริการ 24 ชั่วโมง)

สำนักงานประกันสังคม
ศูนย์สารสนเทศ ฝ่ายข่าว
สำนักงานประกันสังคม

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม
สายด่วน 1506 กด 1
24 ชั่วโมง
www.sso.go.th

ล่าสุด เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2563 คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้ขยายความครอบคลุมผู้ประกันตนมาตรา 33 ว่างงานจากเหตุสุดวิสัย เพื่อให้ผู้ประกันตน ที่ว่างงานจากผลกระทบจากโควิด-19 สามารถได้รับสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณี

ว่างงาน 62% ของค่าจ้างรายวัน ไม่เกิน 90 วัน ทัวถึงมากยิ่งขึ้น ดังนี้

– ในกรณีผู้ประกันตนไม่ได้ทำงาน หรือนายจ้างไม่ให้ทำงาน กักตัว 14 วัน เนื่องจากสัมผัสหรือใกล้ชิดผู้ติดเชื้อโควิด-19

– (กรม. ได้มีมติเห็นชอบให้ขยายความครอบคลุม) ในกรณีผู้ประกันตนไม่สามารถทำงานได้ และไม่ได้รับค่าจ้างในระหว่างนั้น ไม่ว่านายจ้างจะหยุดประกอบกิจการเอง หรือหยุดประกอบกิจการ

ตามคำสั่งของทางราชการ ผู้ประกันตนมีสิทธิรับเงินกรณีว่างงาน 62% ของค่าจ้างรายวัน ไม่เกิน 90 วันเช่นกัน

ทั้งนี้ กระทรวงแรงงาน จะได้เร่งดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายเพื่อให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาและประกาศให้มีผลใช้บังคับโดยเร็วต่อไป เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประกันตนในช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 อย่างเต็มที่

รายงานพิเศษ 2

2 พรรคยื่นข้อเสนอดูแลสิทธิแรงงาน กรณีได้รับผลกระทบจากโควิด-19

วาสนา ลำดี voicelabour

พรรคสังคมนิยมไทยไทย ส่งสารถึง
นายกให้ช่วยลูกจ้าง ม.33 ที่ได้รับผลกระทบโควิด-19

เมื่อวันที่ 12 เมษายน พ.ศ.2563 นางแจ่มศรี
สุกโชติรัตน์ หัวหน้าพรรคสังคมนิยมไทยไทย
ได้ส่งหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์
จันทร์โอชา ขอให้ช่วยเหลือเพื่อความเป็นธรรมแก่
ลูกจ้างผู้อยู่ในระบบประกันสังคมที่ได้รับผลกระทบ
จากโควิด-19 โดยมีข้อเสนอเพื่อให้เกิดความเป็น
ธรรมกับลูกจ้างในระบบประกันสังคม พรรคสังคม
ประชาธิปไตยไทยจึงขอเสนอเพื่อรัฐบาลได้พิจารณา
ปรับปรุงการช่วยเหลือเยียวยาให้เป็นธรรม
ดังต่อไปนี้

1) ขอให้รัฐบาลปฏิบัติตามมาตรา 46 ของ
พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 จ่ายเงิน
สมทบเข้ากองทุนประกันสังคม เพื่อการจ่าย
ประโยชน์ทดแทนซึ่งทางรัฐบาลยังไม่ปฏิบัติให้
ถูกต้อง กล่าวคือเมื่อสิ้นปี พ.ศ.2561 รัฐบาลยังไม่ได้
นำเงิน จำนวน 95,989,000,000 ล้านบาท สมทบเข้า
กองทุนตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้เพื่อจะได้นำเงิน

ดังกล่าวบรรเทาเยียวยาลูกจ้างผู้ประกันตนที่ได้รับผลกระทบต่อไป

2) กรณีที่รัฐบาลให้สถานประกอบการหยุดกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว ให้นายจ้างจ่ายเงินให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของค่าจ้างในวันทำงาน ที่ลูกจ้างได้รับก่อนนายจ้างหยุดกิจการ ตลอดระยะเวลาที่นายจ้างไม่ได้ให้ลูกจ้างทำงาน ดังเช่นที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

3) ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ที่ถูกเลิกจ้าง ขอให้จ่ายเงินประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานไม่ต่ำกว่า 75% ของค่าจ้าง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือจนกว่าลูกจ้างได้งานใหม่ที่รายได้ไม่น้อยกว่าเดิม

4) ขอให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ จากเดิม 20% ของค่าจ้างเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย ให้เพิ่มเป็น 50% ของอัตราการจ่ายเดิม และขั้นต่ำสุดต้องไม่น้อยกว่า 5,000 บาท เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน

5) ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 และมาตรา 40 ต้องจ่ายไม่ต่ำกว่า 5,000 บาท เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน

พรรคก้าวไกล เสนอจัดระบบเยียวยา 5 พันบาท ผลกระทบโควิด-19 พร้อมหยุดพิสูจน์ความยากจน

เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2563 พรรคก้าวไกล ได้ออก แถลงการณ์ขอเรียกร้องต่อรัฐบาล กรณีมาตรการช่วยเหลือเยียวยา 5,000 บาท นับตั้งแต่วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2563 ที่รัฐบาลได้แถลงถึงมาตรการดูแลและเยียวยาผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-19) ต่อเศรษฐกิจไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม ระยะที่ 2 [1] โดยหนึ่งในมาตรการดังกล่าว คือ มาตรการชดเชยรายได้แก่แรงงานลูกจ้าง ลูกจ้างชั่วคราว อาชีพอิสระที่ไม่อยู่ในระบบ ประกันสังคม หรือผู้ได้รับผลกระทบอื่น ๆ ของการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) รายละ 5,000 บาทต่อเดือน เป็นระยะเวลา 3 เดือน จำนวน 9 ล้านคน ซึ่งต่อมาได้ปรับลดลงมาอยู่ที่ 8 ล้านคน เพื่อช่วยเหลือเยียวยาประชาชน ที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจทั้งทางตรง และทางอ้อมจากการแพร่ระบาดของไวรัส

โคโรนา อย่างถูกเงินเร่งด่วน จากการหยุดประกอบกิจการของสถานประกอบการหลายแห่ง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการประกาศมาตรการต่างๆ ของรัฐบาลตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคม เป็นต้นมา [2]

สู้โควิดน่าจะพอไหว

พรรคก้าวไกลเสนอแนะแนวทางมาตรการรัฐบาลดูแลปากท้องประชาชนแบบถ้วนหน้า ทั้งถึง และไม่ติดรามา

ยกเลิกกระบวนการคัดคนออก-พิสูจน์ความจน-ตั้งเกณฑ์อาชีพ (ถ้าใช้ก็อย่าเอาเข้าในการนับ แล้วให้ใช้)

ให้แรงงานนอกระบบได้รับการเยียวยาถ้วนหน้า
(ขยายจำนวนผู้รับเงินเยียวยา 5,000 บาท เป็น 14.5 ล้านคน x 3 เดือน)
+ รัฐเร่งรัดมาตรการเยียวยาเกษตรกร

ช่วยเหลือผู้ประกอบการเอกชน สัมกับค่าจ้างแรงงาน
(50% เป็นเงิน 5,000 บาท)
เพื่อรักษาระดับการจ้างงานเอาไว้

หากสถานการณ์โควิดใน กทม. ระบาด...
คลายล็อก แต่ยังต้อง
ประกันประคองประชาชนต่อไป
โดยระงับไป ต้องช่วยเหลือประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไป รายละ 3,000 บาท x 3 เดือน
ส่วนครอบครัวที่มีเด็กได้เพิ่ม 1,000 บาท/คน

f พรรคก้าวไกล - Move Forward Party

<https://www.facebook.com/TheReportersTH>

โดยในแถลงการณ์ในวันที่ 24 มีนาคม รัฐบาลได้แจ้งกับประชาชนว่า จะเปิดให้ประชาชนได้ลงทะเบียนวันแรกในวันที่ 28 มีนาคม โดยประชาชนจะได้รับเงินภายใน 5 วัน โดยรัฐบาลจะใช้ระบบ AI ตรวจสอบคัดกรองพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชน [3] ซึ่งพรรคก้าวไกล ได้มีข้อท้วงติงเชิงเสนอแนะต่อรัฐบาลมาโดยตลอดว่า แรงงานนอกระบบในภาคบริการ และภาคการผลิต ตลอดจนผู้ประกอบการในระบบประกันสังคมในมาตรา 39 และ

มาตรา 40 และมาตรา 33 ที่ยังไม่เกิดสิทธิประกันการว่างงาน นั้นมีอยู่จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 14.5 ล้านคน ซึ่งรัฐบาลควรจะช่วยเหลือเยียวยาแรงงานนอกระบบทั้งหมดแบบถ้วนหน้าทุกคน และไม่เห็นด้วยกับการที่รัฐบาลจะใช้กระบวนการในพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชน เพราะกระบวนการดังกล่าว รัฐบาลกินเวลายาวนาน แต่ความเดือดร้อนของประชาชนที่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตเกิดขึ้นทุกวัน ไม่อาจที่จะรอได้ และหากรัฐบาลต้องการพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชนอย่างละเอียด ระบบที่ต้องให้ประชาชนกรอกข้อมูลก็ต้องมีความซับซ้อนมาก ซึ่งจะเป็นการกันให้ประชาชนที่ไม่คุ้นชินกับเทคโนโลยีที่มีอยู่จำนวนไม่น้อยเข้าไปไม่ถึงระบบการลงทะเบียนของรัฐ ที่สำคัญ หลักเกณฑ์บางข้อที่รัฐบาลกำหนดนั้นไม่มีความเป็นธรรม และเป็นลักษณะของการเหมารวม เพื่อตัดแรงงานในบางอาชีพออกจากการได้รับการช่วยเหลือเยียวยาทั้งหมด อาทิเช่น คนงานก่อสร้าง โปรแกรมเมอร์ หรือคนที่ทำงานด้านคอมพิวเตอร์ โดยไม่ได้คำนึงถึงความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นกับประชาชนที่แท้จริงเลย [4]

นอกจากนี้ ด้วยระบบการคัดเลือกเพื่อช่วยเหลือแรงงานนอกระบบที่กำหนดไว้เพียง 8-9 ล้านคน นั้นย่อมทำให้แรงงานนอกระบบที่มีจำนวนมากถึง 5.5-6.5 ล้านคน ถูกรัฐบาลทอดทิ้ง แต่รัฐบาลก็ไม่เคยนำพาต่อข้อท้วงติงใดๆ จากพรรคก้าวไกล

ยังคงเดินหน้าใช้กระบวนการพิสูจน์ความทุกข์ยาก เพื่อเลือกช่วยประชาชนเพียงกลุ่มหนึ่งต่อไป และยังไม่ยืนยันเพิ่มเติมในวันที่ 8 เมษายน อีกด้วยว่า ประชาชนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และถูกรัฐบาลปฏิเสธการช่วยเหลือเยียวยาจะไม่สามารถอุทธรณ์ได้ [5]

ทั้งหมดนี้ เกิดจากการที่รัฐบาลมีกรอบความคิดในการจัดสรรงบประมาณในการช่วยเหลือเยียวยาประชาชนที่บิดเบี้ยว เพราะมาตรการในการพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชน ที่มีความซับซ้อน วุ่นวาย นั้นสะท้อนว่ารัฐบาลกำลังสำคัญผิด คิดว่าตนเองเป็นเจ้าของงบประมาณ และกำลังจัดสรรงบประมาณนั้น เพื่อบริจาคสงเคราะห์ให้แก่ประชาชน ซึ่งความเป็นจริงแล้ว รัฐบาลเป็นเพียงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากประชาชน ให้มาทำหน้าที่จัดสรรงบประมาณที่เป็นของประชาชน ในการช่วยเหลือเยียวยาประชาชน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน รัฐบาลจึงข่มขู่อยู่ในฐานะผู้ได้บังคับบัญชาของประชาชน ไม่ใช่ขุนนางที่กำลังทำทานสงเคราะห์ เพื่อให้ประชาชนตกเป็นหนี้บุญคุณ

หากเทียบกับกรณีของ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) หรือ ทอท. เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ [6] ซึ่ง ณ ขณะนั้นสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ยังไม่ได้รุนแรงเหมือนกับในปัจจุบันนี้ แต่ที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร ก็ได้มี

มติเยียวยาผู้ประกอบการภายในท่าอากาศยานทั้ง 6 แห่ง โดยปรับลดค่าตอบแทนด้านกิจการเชิงพาณิชย์ภายในท่าอากาศยาน ตั้งแต่วันที่ 1 ก.พ. 2563 – 31 มี.ค. 2565 เพื่อบรรเทาผลกระทบของผู้โดยสารที่มีจำนวนลดลง อันเกิดจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 โดยมีการประมาณการว่า กำไรสุทธิ 3 ปี ของ ทอท. ตั้งแต่ปี 2563-2565 ของ ทอท. เมื่อรวมกันแล้วจะลดลงถึง 22,536 ล้านบาท ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการเยียวยาในกรณีนี้ ก็คือกลุ่มทุนขนาดใหญ่รายหนึ่ง ในกรณีดังกล่าว กระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ก็ไม่ได้มีการเสนอให้มีกระบวนการพิเศษ ในการพิสูจน์ความทุกข์ยากของกลุ่มทุนแต่ละราย แต่อย่างใด จึงเป็นข้อสังเกตที่ประชาชนควรตั้งข้อสงสัยร่วมกันว่า แล้วเหตุใดการช่วยเหลือเยียวยาประชาชน จึงต้องมีกระบวนการในการพิสูจน์ความทุกข์ยาก ที่ซับซ้อน วุ่นวายหลายกระบวนการ อย่างที่รัฐบาลกำลังทำอยู่ด้วย

ในที่สุดเมื่อวันที่ 12 เมษายน ปัญหาที่พรรคก้าวไกล ได้คาดการณ์ และเตือนรัฐบาลไว้ล่วงหน้าก็ประทุขึ้น จากจำนวนประชาชนผู้ลงทะเบียนที่มีมากถึง 27 ล้านคน โดยมีการตรวจคัดกรองไปได้เพียง 7.99 ล้านราย โดยมีประชาชนที่ผ่านเกณฑ์ 1.68 ล้านราย [7] นั่นเท่ากับว่า ยังมีประชาชนที่มีจำนวนมากถึง 19.01 ล้านคน ที่ยังรอคอยคำตอบจากรัฐบาลอย่างเลื่อนลอย ไม่มีกำหนดเวลาที่ชัดเจน ทั้งๆ ที่หากนับตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม ซึ่งเป็นวันแรกที่รัฐบาลเปิดให้ลงทะเบียน เท่ากับว่าประชาชนได้รอมานานถึง 15 วัน หรือครึ่งเดือนแล้ว หรือหากนับตั้งแต่วันที่ 24 มีนาคม ก็คือ 19 วัน หรือหากนับตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคม ก็คือ 25 วัน และหากเทียบกับแรงงานนอกประเทศที่มีอยู่ทั้งสิ้น 14.5 ล้านคน ผ่านมา 19 วัน รัฐบาลสามารถช่วยเหลือเยียวยาประชาชนในกลุ่มเป้าหมายไปได้เพียง 11.6% เท่านั้น เท่ากับว่ามาตรการช่วยเหลือเยียวยาของรัฐบาล ที่มุ่งให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนเป็นการฉุกเฉินเร่งด่วนนั้น ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง เนื่องด้วยกระบวนการพิสูจน์ที่ล่าช้า และเกณฑ์ความเดือดร้อนที่ตีความอย่างเคร่งครัด

ในจำนวนนี้ ยังมีประชาชนอีกจำนวน 1.53 ล้านราย ที่ต้องกรอกข้อมูลเพิ่มเติมให้กับรัฐบาลเพื่อดำเนินกระบวนการพิสูจน์ความทุกข์ยากต่อไป ซึ่งก็ยังไม่ได้มีคำตอบจากรัฐบาลว่า หลังจากที่ยกรอก

ข้อมูลเพิ่มเติมไปแล้ว รัฐบาลจะพิจารณาข้อมูลเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายในกี่วัน

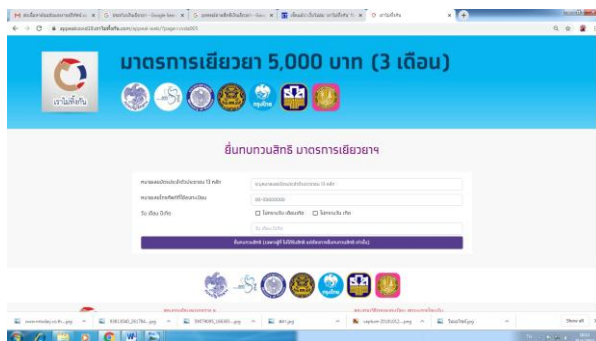

สำหรับกลุ่มประชาชนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และถูกรัฐบาลปฏิเสธการช่วยเหลือเยียวยาที่มีมากถึง 4.78 ล้านคน ในจำนวนนี้มีประชาชนจำนวนไม่น้อย ที่มีข้อโต้แย้ง ที่พร้อมให้รัฐบาลตรวจสอบยืนยันว่า เหตุผลที่รัฐบาลใช้ในการปฏิเสธการช่วยเหลือพวกเขา นั้นเป็นเหตุผลที่ไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง อาทิเช่น

– ระบุว่าพวกเขาคือเกษตรกร โดยที่พวกเขาพร้อมยืนยันว่าตนไม่ได้ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร เพียงแต่อาจมีบิดา มารดา ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรเท่านั้น

– ระบุว่าพวกเขาคือนักศึกษา ทั้งๆ ที่ประชาชนรายดังกล่าว ไม่ได้เป็นนักศึกษาแล้ว หรือจบการศึกษาแล้ว หรือบางรายแม้ว่าจะเป็นนักศึกษาจริง แต่ก็อยู่ในวัยทำงานแล้ว เพียงแต่ได้ลงทะเบียนเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ โดยหวังที่จะเลื่อนวิทยฐานะให้กับตนเองเท่านั้น

- ระบุว่าพวกเขาเป็นผู้ประกอบการ ทั้งๆ ที่ประชาชนรายดังกล่าว เป็นเพียงพ่อค้าแม่ขายรายย่อยเท่านั้น
- ระบุว่าลักษณะอาชีพของประชาชนยังสามารถดำเนินการต่อไปได้ โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงกับประชาชนรายอื่นๆ เลย
- ระบุว่าไม่พบข้อมูลการประกอบอาชีพตามที่ท่านระบุในฐานะข้อมูลของหน่วยงานรัฐ โดยประชาชนรายดังกล่าว พร้อมยืนยันว่าตนเองประกอบอาชีพนั้นๆ จริง

จนในที่สุด รัฐบาลก็ออกมายอมรับว่าระบบที่ใช้ในการคัดกรอง เพื่อพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชน นั้นไม่ใช่ระบบ AI [8] และรัฐบาลก็ออกมาแก้บัลลา โดยยินยอมที่จะให้ประชาชนอุทธรณ์การตัดสินใจของรัฐบาลได้ [9] ซึ่งเท่ากับว่ารัฐบาลก็ไม่สามารถยืนยันได้ว่าระบบการคัดกรองเพื่อพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชนนั้นสามารถเชื่อถือได้ 100% โดยจะเปิดให้ประชาชนอุทธรณ์ได้ในอีก 7 วันทำการ หลังจากวันที่ 12 เมษายน นั่นก็คือ วันที่ 22

เมษายน และยังไม่มีการตอบที่ชัดเจนว่า จะใช้เวลาานเท่าไรในการพิจารณาอุทธรณ์จากประชาชน นั้นหมายความว่า หากนับจากวันที่ 28 มีนาคม ซึ่งเป็นวันแรกที่เปิดให้มีการลงทะเบียนเป็นไปได้ว่าประชาชนที่ประสบกับความเดือดร้อนในการดำรงชีพ จะต้องรอเป็นเวลานานกว่า 1 เดือนถึงจะได้รับคำตอบที่ชัดเจนจากรัฐบาล ซึ่งเป็นที่ยืนยันได้อย่างแน่ชัดว่า มาตรการการช่วยเหลือเยียวยาประชาชน ที่รัฐมีกรอบความคิดในการมุ่งพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชน และเลือกช่วยประชาชนเพียงบางกลุ่ม นอกจากจะเป็นมาตรการที่ล้มเหลวแล้ว ยังเป็นการซ้ำเติมประชาชนอีกด้วย

จากการลงพื้นที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก้าวไกล ตลอดจนการรับข้อร้องเรียนจากประชาชนผ่านอาสาสมัคร และสมาชิกของพรรคก้าวไกลในวงกว้าง พรรคก้าวไกลยืนยันได้ว่า ประชาชนจำนวนมาก กำลังประสบความเดือดร้อนในการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก เพราะประชาชนจำนวนมากไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ประชาชนจำนวนไม่น้อยมีรายได้ที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตของทั้งตนเอง และการดูแลคนในครอบครัว ยังคงเกิดขึ้นอยู่ทุกวัน ประชาชนหลายคนจำต้องไปกู้หนี้ยืมสินในระบบในอัตราดอกเบี้ยที่สูงมาก เพื่อประทังชีวิต โดยที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และยังมีประชาชนที่เดือดร้อนอีก

จำนวนไม่น้อยที่ไม่ปรากฏเป็นข่าวก็มาก ที่ปรากฏเป็นข่าวก็มี เช่น

ประชาชนรายหนึ่งที่ต้องยอมถ้อยคำ 1 เม็ด เดินไปมอบตัวกับตำรวจ โดยหวังให้ตนเองติดคุก เพื่อจะได้มีข้าวกิน [10]

ประชาชนที่เป็นชายวัยชรา ตกงาน ก้มกราบตำรวจ เพราะไม่รู้จะไปนอนที่ไหน ในคืนเคอร์ฟิว [11]

ประชาชนที่ลงทะเบียนเราไม่ทั้งกันไม่เป็น จนต้องไปงมหอยให้แม่กินประทังหัว สุดท้ายจมน้ำตาย [12]

ประชาชนที่เป็นแรงงานก่อสร้าง ตกงาน เพราะโควิด-19 แต่กลับถูกรัฐบาลทอดทิ้ง จนต้องหาปลากินประทังหัว [13] และยังมีอีกหลายกรณี ที่จำเป็นต้องเลือกทางเดินที่ผิด ในการเป็นขโมย ก่ออาชญากรรมเพื่อประทังชีวิตตนเอง [14]

นอกจากนี้ ด้วยระบบการพิสูจน์ความทุกข์ยาก ที่ต้องแบกรับภาระประชาชนที่มาลงทะเบียนเป็นจำนวนมาก ในที่สุด รัฐบาลจึงจำเป็นต้องออกมาชูประชาชน จริงอยู่สามารถทำให้ประชาชนจำนวน 610,000 ราย (ณ วันที่ 11 เม.ย.) ยกเลิกการลงทะเบียน แต่ก็ถือว่าน้อยมาก เมื่อเทียบกับประชาชนที่มาลงทะเบียนทั้งหมด 27 ล้านราย นั่นสะท้อนว่า

ประชาชนจำนวนมาก ยังคงยืนยันว่าตนเองนั้นประสบกับความเดือดร้อนจริง และจากการลงพื้นที่ของสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรของ พรรคก้าวไกล ได้รับทราบข้อมูลว่า การออกมาชูประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การชูประชาชนที่ลำบาก ไม่พอใจการช่วยเหลือเยียวยาประชาชนที่ล่าช้า และไม่เป็นธรรมของรัฐบาล [15] นั้นส่งผลข้างเคียง ทำให้ประชาชนกลุ่มหนึ่ง ไม่กล้าที่จะลงทะเบียน ทั้งๆ ที่ตนเป็นผู้มีสิทธิที่จะลงทะเบียนขอรับการช่วยเหลือเยียวยาจากรัฐบาล ที่ซ้ำร้าย คือ มีประชาชนอีกจำนวนไม่น้อย ทั้งๆ ที่ตนเองมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากรัฐบาลแต่ๆ แต่ตัดสินใจไปยกเลิกการขอรับการเยียวยา เพราะความกลัวที่จะถูกรัฐบาลรังแก ซึ่งเมื่อยกเลิกไปแล้ว ก็จะลงทะเบียนไม่ได้อีกต่อไป ความกลัวว่าจะมีประชาชนกลุ่มหนึ่ง ได้รับการช่วยเหลือเยียวยา ทั้งๆ ที่ไม่สมควรจะได้รับการชูประชาชน กลับสร้างปัญหาที่ส่งผลเสียต่อสังคมที่รุนแรงกว่า นั่นก็คือ ประชาชนกลุ่มหนึ่งที่ควรได้รับการช่วยเหลือเยียวยา กลับถูกทอดทิ้งจากรัฐ ให้เผชิญหน้ากับปัญหาตามยถากรรม

<https://www.innnews.co.th/>

ด้วยเหตุผลทั้งหมดข้างต้น ยืนยันได้ว่า กระบวนการในการพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชน เพื่อช่วยเหลือประชาชนเพียงบางกลุ่มของรัฐบาล นั้นประสบความสำเร็จอย่างสิ้นเชิง ทั้งในแง่การพิจารณาที่ไม่ได้คำนึงถึงความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นกับประชาชนอย่างแท้จริง และในแง่ความเร่งด่วนในการช่วยเหลือประชาชนอย่างทันด่วนที่ ซึ่งหากรัฐบาลยังคงยืนกรานที่จะดำเนินมาตรการช่วยเหลือเยี่ยงยาในลักษณะนี้ต่อไป ยังจะเป็นการซ้ำเติมประชาชนที่กำลังประสบความทุกข์ยาก ให้เกิดความสิ้นหวัง โดยไม่อาจสร้างความเชื่อมั่น และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ของประชาชนคนไทย ให้มีกำลังใจที่จะผ่านพ้นวิกฤตการณ์ในครั้งนี้ไปร่วมกันเลย

พรรคก้าวไกล จึงขอเรียกร้องให้รัฐบาล เปลี่ยนแนวทางในการดำเนินมาตรการการเยียวยาประชาชน และเร่งรัดการดำเนินการช่วยเหลือ

ประชาชนในกลุ่มอื่นๆ เพื่อให้ครอบคลุมประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนทั้งหมด ทั้งสิ้น 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. ขอให้รัฐบาลเปลี่ยนกรอบความคิด จากเดิม ที่รัฐบาลมีฐานคิดว่าตนเป็นเจ้าของงบประมาณที่กำลังเจียดเงิน เพื่อบริจาคสงเคราะห์ให้แก่ประชาชน ให้เปลี่ยนมาเป็น รัฐบาลเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายจากประชาชน ให้มาทำหน้าที่ในการจัดสรรงบประมาณที่เป็นของประชาชน ในการช่วยเหลือเยียวยาประชาชนอย่าง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

2. ขอให้รัฐบาลยกเลิกกระบวนการพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชน ยกเลิกเกณฑ์อาชีพที่เดิมรัฐบาลปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือ เพื่อทำให้นักเรียน นักศึกษาที่ทำงาน Part Time แรงงานก่อสร้าง ผู้ค้าออนไลน์ โปรแกรมเมอร์ หรืออาชีพอิสระด้านคอมพิวเตอร์ ที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาด้วย ยกเลิกระบบการคัดเลือกใดๆ ที่มุ่งที่จะช่วยเหลือแรงงานนอกระบบเพียงบางกลุ่ม เพราะความเดือดร้อนของประชาชน นับวันจะทวีความบอบซ้ำเพิ่มขึ้น จนไม่อาจที่จะรอคอยอย่างสิ้นหวังได้อีกต่อไป โดยให้รัฐบาลใช้การเยียวยาแรงงานนอกระบบแบบถ้วนหน้า จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 14.5 ล้านคน หากช่วยเหลือเยียวยารายละ 5,000 บาท จำนวน 3 เดือน ก็จะใช้งบประมาณทั้งสิ้น 217,500

ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณที่อยู่ในวิสัยที่รัฐบาลสามารถจัดสรรได้

3. เมื่อรัฐบาลสามารถเร่งรัดช่วยเหลือแรงงานนอกระบบได้แล้ว ขอให้รัฐบาลเร่งดำเนินการมาตรการช่วยเหลือเยียวยาแรงงานในระบบประกันสังคมที่มีอยู่ประมาณ 12 ล้านคน ที่ ณ ปัจจุบัน กำลังประสบปัญหาการขาดรายได้ อันเนื่องมาจาก นายจ้างหยุดกิจการชั่วคราว หรือสั่งให้หยุดงานบางวัน และจ่ายค่าแรงเพียงบางส่วน หรือรายได้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ จากการไม่มีการทำงานล่วงเวลา และเร่งช่วยเหลือเยียวยาแรงงานนอกระบบในภาคเกษตร ที่มีอยู่ราวๆ 11.5 ล้านคน และกลุ่มนักเรียนนักศึกษา โดยมุ่งช่วยเหลือกลุ่มประชาชนคนเล็กคนน้อยเป็นหลัก ภายใต้หลักการช่วยเหลือเยียวยาแบบถ้วนหน้า โดยไม่ควรใช้ระบบการพิสูจน์ความทุกข์ยาก เพื่อเลือกช่วยเหลือประชาชนเพียงบางกลุ่ม อีกต่อไป

4. รัฐบาลควรเตรียมมาตรการในการช่วยเหลือเยียวยาเก็บตก กลุ่มประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19 ที่เข้าไม่ถึงระบบการลงทะเบียนของรัฐ อาทิ ศูนย์พักพิง ศูนย์กักกันโรค อาหาร น้ำดื่ม และข้าวของเครื่องใช้จำเป็น เพื่อให้มั่นใจได้ว่า รัฐบาลจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ตามที่นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัญญาเอาไว้

พรรคก้าวไกลขอย้ำว่า รัฐบาลต้องเลิกที่จะเสียเวลาไปกับกระบวนการพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชนได้แล้ว เพราะยังมีประชาชนอีกหลายกลุ่มที่ยังคงรอคอยความช่วยเหลือเยียวยาจากรัฐบาล หากรัฐบาลยังคงมัวแต่จับจ้องกับกระบวนการพิสูจน์ความทุกข์ยากของประชาชน ที่ไม่อาจให้ความเป็นธรรมกับประชาชนได้ นั่นเท่ากับว่า รัฐบาลกำลังเพิกเฉยและปล่อยปละให้ประชาชนในกลุ่มอื่นๆ ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ได้รับความเดือดร้อนบอบซ้ำเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

พรรคก้าวไกล ขอยืนยันว่า จะใช้อำนาจนิติบัญญัติ ที่ประชาชนได้มอบความไว้วางใจให้จากการเลือกตั้งที่ผ่านมา ยืนเคียงข้างกับประชาชนในยามที่ประชาชนได้รับความทุกข์ยาก โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก้าวไกลทุกคน จะลงพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลความเดือดร้อน และการไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการช่วยเหลือเยียวยาจากรัฐบาล รวมทั้งพรรคก้าวไกล ได้เปิด

เว็บไซต์ www.ทำไมไม่ได้พ้น.com เพื่อรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชน ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากมาตรการการช่วยเหลือเยียวยาจากรัฐบาลทั่วประเทศ และจะใช้กลไกของสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ทั้งคณะกรรมการการแรงงาน และคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ ตลอดจนการเป็นปากเป็นเสียงให้กับประชาชน เพื่อเรียกร้องสิทธิอันชอบธรรมของพวกเขา ผ่านการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร เมื่อ พระราชกำหนดกู้เงินเพื่อการเยียวยาและดูแลเศรษฐกิจ 1 ล้านล้านบาท เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญในมาตรา 172 วรรคสาม รวมทั้งให้การช่วยเหลือแก่ประชาชน ในการเรียกร้องความเป็นธรรมของตนผ่านการร้องตามกระบวนการยุติธรรมต่อไป

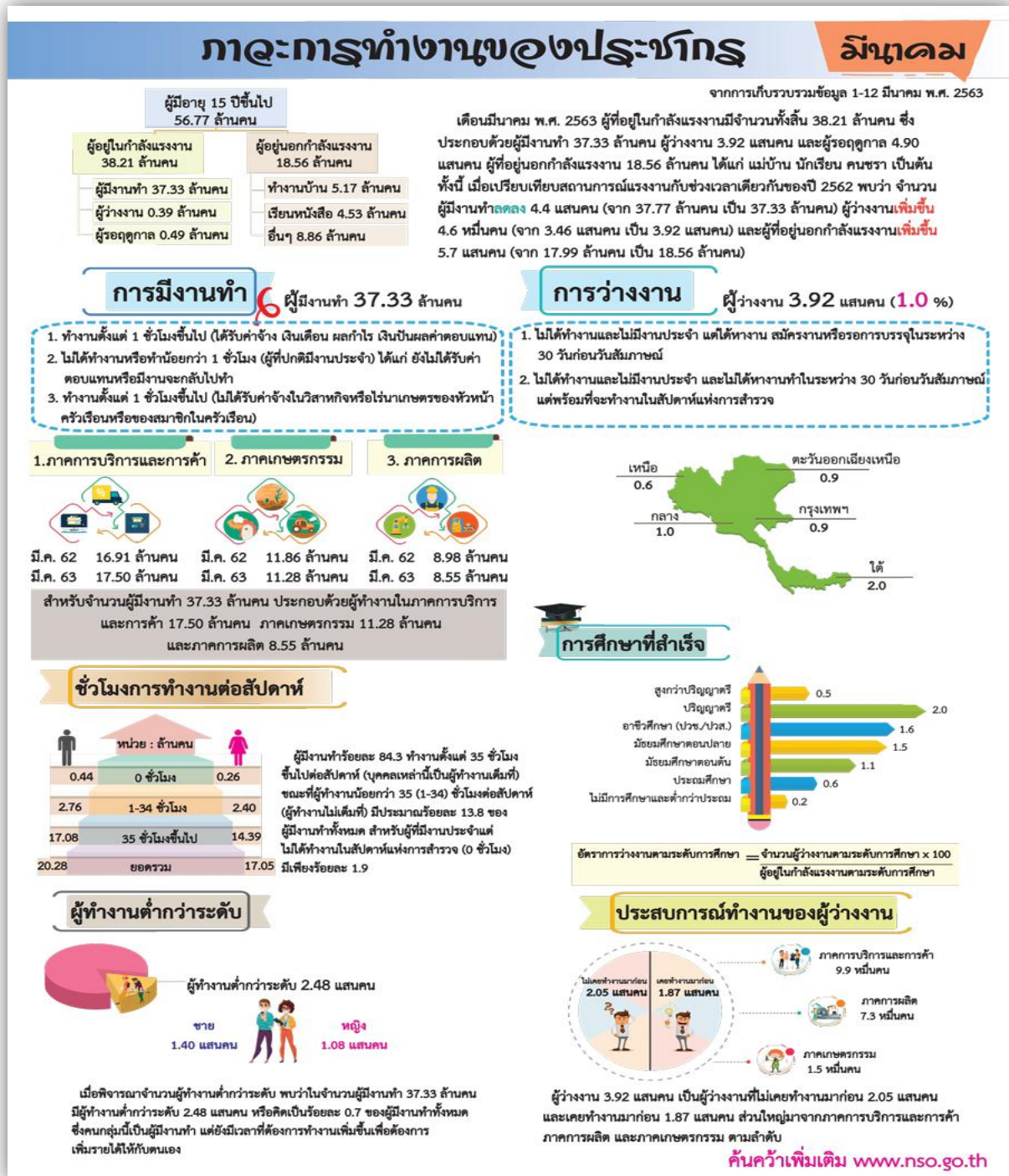
อ้างอิง:

- [1] <https://www.prachachat.net/finance/news-436861>
- [2] <https://www.kaohoon.com/content/348307>
- [3] https://www.matichon.co.th/news-monitor/news_2086257
- [4] <https://www.thairath.co.th/news/business/1815591>

- [5] <https://money.kapook.com/view223929.html>
- [6] <https://www.thebangkokinsight.com/293947> และ <https://thaipublica.org/2020/02/phatra-research-revision-downgrade-aot>
- [7] <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/875694>
- [8] <https://www.amarintv.com/news/detail/26436>
- [9] https://www.matichon.co.th/politics/news_2136085
- [10] <https://www.posttoday.com/social/local/620594>
- [11] <https://www.komchadluek.net/news/regional/426896>
- [12] https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_3917225
- [13] <https://www.tnnthailand.com/content/35389>
- [14] <https://www.thairath.co.th/clip/408088> และ <https://www.siamrath.co.th/n/144998> และ <http://www.voicetv.co.th/read/bDwar5glh>
- [15] <https://workpointnews.com/2020/04/10/covid>

สถิติแรงงาน

สรุปภาวะการทำงานของประชากร เดือนมีนาคม 2563 จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

สรุปข่าวแรงงาน

ตัดทั้งหมด คนงานก่อสร้าง ผู้ค้าขายออนไลน์ ไม่เข้าเกณฑ์ เยียวยา 5 พันบาท

เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2563 เว็บไซต์ <https://workpointnews.com> รายงานว่า นายลวณ แสงสนิท ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และโฆษกกระทรวงการคลัง กล่าวถึงมาตรการช่วยเหลือ “เราไม่ทิ้งกัน” ซึ่งมีการโอนเงิน 5 พันบาท ให้ผู้ผ่านการลงทะเบียนวันนี้วันแรกว่า ขณะนี้กระบวนการคัดกรองจากผู้ลงทะเบียน 24 ล้านคนยังดำเนินการอยู่ และจะทยอยจ่ายเงิน ซึ่งแต่ละคนกระบวนการใช้เวลาไม่เท่ากัน คนที่คัดกรองง่ายเจอตัวตนแล้วก็จะได้รับเร็ว ไม่ใช่ลงก่อนได้ก่อน

มีประชาชนจำนวนมากที่เข้าใจหลักเกณฑ์คลาดเคลื่อน ผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือต้องได้รับผลกระทบจากโควิด และต้องเข้าเกณฑ์ ผู้ที่ไม่ได้คืออายุไม่ถึง 18 ปี / ไม่ได้ประกอบอาชีพ / ข้าราชการ หรือผู้รับบำนาญ / อยู่ในระบบประกันสังคม / เกษตรกร / นักเรียน-นักศึกษา

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบผู้เข้าเกณฑ์ 8 ล้านคน จากผู้ประกอบอาชีพอิสระ ที่เป็นผู้ประกอบการตาม มาตรา 39 และ 40 รวม 5 ล้านคน และ อาชีพอิสระ รับจ้าง ลูกจ้างชั่วคราว กิจการส่วนตัว ค้าขาย 3 ล้านคน ซึ่งกลุ่มนี้รัฐบาลจำเป็นต้อง

เข้าไปดูแล แต่ไม่ใช่ทั้ง 8 ล้านคนจะได้ ต้องดูว่าได้รับผลกระทบจากโควิดหรือไม่ ซึ่งจะมีการตรวจสอบบางกรณีอาจจะมีเจ้าหน้าที่ลงไปดูถึงพื้นที่จริง

นายลวณ ยังยกตัวอย่าง อาชีพอิสระบางประเภทที่ไม่เข้าเกณฑ์ เช่น แรงงานก่อสร้าง เพราะไม่ได้รับผลกระทบจากโควิดโดยตรงเนื่องจากรัฐไม่ได้สั่งปิดกิจการ ซึ่งงานน้อยลงจากภาวะเศรษฐกิจแต่รัฐบาลอาจจะดูอีกทีและมีมาตรการอื่นตามมานอกจากนี้ การค้าขายออนไลน์ ก็ไม่เข้าเกณฑ์เพราะยังค้าขายได้ตามปกติ

ส่วนกรณีที่มีผู้โพสต์ว่าได้รับเงินทั้งที่มีความเป็นอยู่ไม่ได้ลำบาก ได้รับรายงานแล้ว ถ้าไม่มีคุณสมบัติจะต้องส่งเงินคืนภายใน 90 วัน ซึ่งเนื่องจากเราต้องทำงานแข่งกับเวลา กับข้อมูลผู้ลงทะเบียนถึง 24.8 ล้านคน ถ้าเราเข้มงวดมาก ผลจะออกช้า จึงเลือกใช้วิธีตรวจสอบก่อนระดับหนึ่งและจะมีการตรวจสอบตามหลังด้วย

เมื่อถามถึงการขยายกลุ่มผู้ได้รับความช่วยเหลือ แทนที่จะขยายเวลาที่ได้รับเงินจาก 3 เป็น 6 เดือน นายลวณ กล่าวว่า อยู่ทีนโยบายของภาครัฐ อยู่

ที่ภาครัฐมองเห็นกลุ่มคนที่ตกหล่นอยู่ หากสั่งการ เรา จะตามไปดูแลให้ครบถ้วน กระทรวงที่เกี่ยวข้องก็มี สิทธิเสนอให้รัฐบาลพิจารณา

ส่วนกรณี ผู้ค้าสลากกินแบ่งรัฐบาล ที่มีการ สั่งออกสลาก 2 งวด เบื้องต้น ยังได้รับเงิน ช่วยเหลือตามกำหนด แต่ถ้าหากหลังจากนี้ขายได้ เหมือนเดิม อาจจะมีการนำเงินเดือนต่อไปไปเยียวยา ผู้ได้รับความเดือดร้อนแทน

นอกจากนี้ กรณี 1 คน มีหลายอาชีพ ต้องดู ตามอาชีพหลัก เช่น หากเป็นเกษตรกรเพาะปลูก 8 เดือน รับจ้าง 4 เดือน จะถือเป็นเกษตรกรตามที่เคย ลงทะเบียน

วันที่ 9 เมษายน 2563 สมาพันธ์ศูนย์ ประสานงาน แรงงานนอกระบบ แห่งประเทศไทย ได้ส่งหนังสือเวียนถึง รัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน และเลขาธิการสำนักงาน ประกันสังคม เรื่องมาตรการชดเชยเยียวยา ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมมาตรา 39-40

โดยนางสุจิน รุ่งสว่าง ประธานสมาพันธ์ศูนย์ ประสานงาน แรงงานนอกระบบ แห่งประเทศไทย ได้กล่าวว่า จากสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโควิด -19 รัฐบาลได้มีนโยบายให้ประชาชนหยุดอยู่บ้านเพื่อ ลดการแพร่ระบาดของ โรคโควิด-19 ทำให้ประชาชน มีผลกระทบต่อรายได้และรายจ่าย รัฐบาลจึงมี นโยบายชดเชยเยียวยาให้แก่ประชาชนที่ได้รับ

ผลกระทบในครั้งนี้ กระทรวงแรงงาน โดยสำนักงาน ประกันสังคม ได้ออกมาตรการช่วยเหลือผู้ประกันตน ในระบบประกันสังคม ด้วยวิธีปรับลดการส่งเงิน สมทบ ให้แก่ผู้ประกันตน เช่น มาตรา 39 ลดส่งเงิน สมทบลง ให้เหลือส่งเดือนละ 86 บาท เป็นระยะเวลา 3 เดือน แต่กลุ่มผู้ประกันตนมาตรา 40 ไม่ได้ถูก รวมอยู่ในมาตรการช่วยเหลือในครั้งนี้ด้วย ทำให้ ผู้ประกันตนมาตรา 40 รู้สึกว่า สำนักงาน ประกันสังคมเลือกปฏิบัติ เนื่องจากคนกลุ่มมาตรา 40 ก็โดนผลกระทบเช่นกัน จึงควรได้รับการชดเชย เยียวยาเหมือนกัน เพื่อไม่ให้ผู้ประกันตนมาตรา 40 มีความรู้สึกว่าการถูกเลือกปฏิบัติ และไม่ได้ได้รับความ เป็นธรรมจากการชดเชยเยียวยาในครั้งนี้

ทางสมาพันธ์ศูนย์ประสานงานแรงงานนอกระบบแห่งประเทศไทย มีข้อเสนอ ขอให้ท่าน รัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน ช่วยพิจารณาทบทวน มาตรการช่วยเหลือชดเชยเยียวยาของประกันสังคมใน ครั้งนี้ใหม่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำเพิ่มความเป็นธรรม ให้กับคนกลุ่มนี้ ด้วยประกันสังคมมาตรา 40 มี 3 ช่องทาง แต่ละช่องทาง ส่งเงินสมทบไม่เท่ากัน ทางเลือกที่ 1 ผู้ประกันตนส่งเงินสมทบ 100 บาท ทางเลือกที่ 2 ส่งสมทบ 250 บาท ทางเลือกที่ 3 ส่ง สมทบ 300 บาท

จึงขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยพิจารณาทบทวน เรื่องปรับลดการส่งเงินสมทบให้ครอบคลุมถึงคน

กลุ่มมาตรา 40 ด้วย เนื่องจากคนกลุ่มนี้ก็ได้รับผลกระทบจากสถานนี้เช่นกัน

ทั้งนี้ ตัวเลขผู้ประกันตนมาตรา 40 เดือน มีนาคม 2563 รวมทั้งหมดจำนวน 3,343,470 คน ข้อมูลที่มา : สำนักเสริมสร้างความมั่นคงแรงงานนอกระบบ สำนักงานประกันสังคม โดย: กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานประกันสังคม

(รายงานโดย วาสนา ลำดี)

พันธมิตรสหภาพคนทำงานสนามบิน แลงเรียกร้อง รัฐ-นายจ้างดูแลแรงงาน

เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2563 พันมิตรสหภาพแรงงานคนทำงานสนามบิน ประกอบด้วย สมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (สรส.) และคณะกรรมการสมานันท์แรงงานไทย (คสรท.) ได้ออกแถลงการณ์ เรื่อง ความห่วงใยต่อเพื่อนพี่น้องแรงงานในอุตสาหกรรมการบินภายใต้สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 และเรียกร้องให้นายจ้างและรัฐบาลช่วยดูแลแรงงานเหล่านี้ให้ผ่านพ้นวิกฤตไปด้วยกัน โดยมีเนื้อหา ดังนี้

ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด-19 (Covid-19) ที่เริ่มมาตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2562 และระบาดมากขึ้น จนเมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2563 องค์การอนามัยโลก

ได้ประกาศให้เป็นโรคระบาดใหญ่ทั่วโลก (Pandemic) เพราะนอกจากแพร่ระบาดไปนอกเมืองอื่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีนแล้ว ก็ยังระบาดไปทั่วจีน และทั่วโลกมากกว่า 199 ประเทศและดินแดนต่างๆ จนมีจำนวนสะสมของผู้ป่วยมากกว่า 677,705 คน และผู้เสียชีวิตมากกว่า เสียชีวิตแล้ว 31,737 คน (ข้อมูลวันที่ 29 มีนาคม 2563) สำหรับในประเทศไทย การแพร่ระบาดได้ทวีความรุนแรง จนกระทั่งรัฐบาลได้ออกประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2563 เพื่อควบคุมมิให้ไวรัสแพร่ระบาดออกไปในวงกว้าง

ความหวาดหวั่นและความรู้สึกไม่ปลอดภัยจากโรคระบาด ทำให้มีผู้โดยสารด้วยสายการบินน้อยลง การห้ามผู้โดยสารต่างประเทศเข้าประเทศโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 นโยบาย Work from Home เพื่อให้ประชาชนอยู่กับบ้าน โดยไม่เดินทางที่เสี่ยงต่อการแพร่กระจายของไวรัสมากขึ้น ล้วนส่งผลกระทบต่อธุรกิจสายการบินของประเทศไทยอย่างหนัก บริษัทสายการบินราคาประหยัดหลายบริษัทออกประกาศลด/หยุดบินชั่วคราว และล่าสุด บมจ.การบินไทย ได้ประกาศหยุดบินชั่วคราว ทั้งเส้นทางในภูมิภาค ยุโรปและออสเตรเลียจนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ.2563

เหตุการณ์เหล่านี้ กระทบต่อการจ้างแรงงานหลายหมื่นคน ตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่าของอุตสาหกรรมการบิน ลูกจ้างสัญญาจ้างหลายแห่งถูกเลิกจ้าง พนักงานประจำถูกกดดันให้ลดเงินเดือนค่าจ้าง

การประกาศหยุดบินชั่วคราวของ บมจ.การบินไทย ส่งผลกระทบอย่างยิ่งการจ้างแรงงานที่เป็นพนักงานประจำของ บมจ.การบินไทยจำนวน 20,000 คน และแรงงาน Outsource ของบริษัทวิงสแปน 4,900 คน ที่ส่งแรงงานไปปฏิบัติให้กับ บมจ.การบินไทย

พันธมิตรสหภาพแรงงานคนทำงาน สนามบิน สมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (สรส.) และคณะกรรมการสมาคมที่แรงงานไทย (คสรท.) มีความกังวลอย่างยิ่งต่อการจ้างงานแรงงานเหล่านี้ แม้ว่า วิกฤตครั้งนี้ จะเกิดขึ้นทั่วโลก หลายประเทศได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รวมทั้งประเทศไทย แต่ไม่อยากจะให้มีการซ้ำเติมชีวิตของแรงงานเหล่านี้ ด้วยการออกมาตรการความอยู่รอดของนายจ้าง เช่น การเลิกจ้าง เป็นต้น ซึ่งครั้งหนึ่งในอดีต ธุรกิจสายการบินได้สร้างผลกำไรให้เกิดขึ้นมากมาย และแรงงานเหล่านี้ก็มีส่วนในความสำเร็จเหล่านั้นของนายจ้าง เมื่อเกิดวิกฤตในครั้งนี้ จึงขอเรียกร้องให้นายจ้างและรัฐบาลช่วยดูแลแรงงานเหล่านี้ให้ผ่านพ้นวิกฤตไปด้วยกัน

ดังนั้น พันมิตรสหภาพแรงงานคนทำงาน สนามบิน สรส. และ คสรท. จึงขอเรียกร้องให้รัฐบาลและนายจ้างทุกองค์กร ตลอดห่วงโซ่คุณค่าในอุตสาหกรรมการบินในประเทศไทย รวมทั้ง บมจ.การบินไทย และบริษัทวิงสแปน ปฏิบัติต่อลูกจ้างและพนักงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานแรงงานในระดับสากล และหลักมนุษยชน โดยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ขอให้นายจ้างในกิจการการบินจัดให้มีเวทีปรึกษาหารือร่วมกับสหภาพแรงงาน เพื่อร่วมกำหนดนโยบายความอยู่รอดของบริษัท หากนโยบายดังกล่าวกระทบต่อสภาพการจ้างของลูกจ้าง/พนักงานของบริษัท ขอให้พิจารณากำหนดนโยบาย บนหลักการกฎหมายแรงงาน มาตรฐานแรงงานในระดับสากลและหลักมนุษยชน เพื่อให้ลูกจ้าง/พนักงานได้รับผลกระทบน้อยที่สุด

2. ขอให้นายจ้างในกิจการการบินที่มีการประกาศหยุดงานชั่วคราว กำหนดกรอบระยะเวลาดำเนินการที่ชัดเจน เพื่อเรียกลูกจ้าง/พนักงานกลับเข้าทำงานตามเดิม ภายหลังสถานการณ์การระบาดของไวรัสโควิด-19 ดีขึ้น เพื่อป้องกันการบังคับใช้มาตรการที่นำไปสู่การเลิกจ้าง หรือลดอัตรากำลังอย่างไม่เป็นธรรม จากวิกฤตโรคระบาดในครั้งนี้

3. ขอให้นายจ้าง โดยเฉพาะ บริษัท Outsource หรือบริษัทที่รับเหมาช่วงเหมาค่าแรงทุกบริษัทในกิจการการบิน ดูแลลูกจ้างของบริษัท ซึ่งมีลักษณะงานไม่มั่นคง (Precarious work) ด้วยการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานอย่างเคร่งครัด โดยจะต้องไม่ข่มขู่ กดดัน หรือบังคับให้ลูกจ้างเขียนใบลาออกจากงาน เพื่อเจตนาหลีกเลี่ยงการเลิกจ้าง และการจ่ายค่าชดเชยตามกฎหมายให้แก่ลูกจ้าง โดยอาศัยสถานการณ์โรคระบาดนี้ ในการละเมิดสิทธิแรงงานและปฏิบัติต่อคนงานแบบไร้มนุษยธรรม

4. ขอให้นายจ้างในธุรกิจกิจการการบิน จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ หน้ากากอนามัย และอุปกรณ์ป้องกันที่เพียงพอให้กับลูกจ้าง/พนักงานที่ยังคงปฏิบัติงานที่สนามบินในการบริการแก่ผู้โดยสาร มีความปลอดภัยและลดความเสี่ยงที่อาจจะได้รับไวรัสจากการปฏิบัติงาน

พันธมิตรสหภาพแรงงานคนทำงานสนามบิน สรส. และ คสรท. เข้าใจถึงสถานการณ์ความยากลำบาก ที่ส่งผลกระทบกับ เศรษฐกิจ สุขภาพ ความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน คนไทย และประชาชนทั่วโลกในครั้งนี้ และขอเป็นกำลังใจให้ภาคธุรกิจการบินและคนทำงานสนามบินทุกคนก้าวผ่านอุปสรรคและวิกฤติในครั้งนี้ไปด้วยกัน ด้วยความเชื่อพลังความสามัคคีและพลังศรัทธาของพวกเขาทุกคน

(รายงานโดย วาสนา ลำดี)

สร.รฟท.เสนอ รฟท.กำหนดมาตรการป้องกัน COVID-19 ด่วน หลังมีผู้เสียชีวิต

เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2563 สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย(สร.รฟท.) ได้ออกแถลงการณ์ เรื่อง ขอให้การรถไฟฯกำหนดมาตรการอย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัส COVID – 19 ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้

ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ COVID-19 ที่เกิดขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย และมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่ออย่างยากที่จะคาดการณ์ แม้ในบางประเทศจะสามารถควบคุมการแพร่ระบาดได้ระดับหนึ่ง แต่ก็ยังอยู่ในสถานะการเฝ้าระวังอย่างเข้มงวด แต่บางประเทศยังต้องเผชิญกับการแพร่ระบาดยากที่จะควบคุมมีผู้ติดเชื้อ เกิดอาการป่วย และเสียชีวิตเป็นจำนวนมากจนองค์การอนามัยโลก (WHO) ต้องประกาศให้เป็นภัยพิบัติของโลก

ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่กำลังเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดที่ยากจะควบคุมรัฐบาลจึงขอความร่วมมือมายังประชาชนในสาขาอาชีพต่าง ๆ หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ บริษัท ห้างร้าน และสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อเข้มงวดเฝ้าระวัง และปฏิบัติตามมาตรการและคำสั่งของ

รัฐบาลอย่างเคร่งครัด พร้อมสั่งปิดสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งแน่นอนว่าย่อมส่งผลกระทบเป็นวงกว้างแก่ประชาชนในทุกสาขาอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดอย่างรุนแรงของไวรัส COVID-19 แล้วก็เป็นเหตุผลความจำเป็นที่ประชาชนทุกคนต้องให้ความร่วมมือเพื่อหยุดยั้งภัยพิบัติในครั้งนี้ มิฉะนั้นแล้วประเทศไทยอาจเข้าสู่สภาวะขั้นวิกฤต ประชาชนล้มตายเป็นจำนวนมาก ซึ่งแน่นอนว่าเราทุกคนไม่อยากจะเห็น ไม่ต้องการให้เกิดขึ้นจึงจำเป็นที่หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนจะต้องให้ความร่วมมือกับรัฐบาลและหน่วยงานทางการแพทย์ สาธารณสุข ร่วมกันหยุดยั้งการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ COVID-19 รัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรีในคราวการประชุมเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2563 มีมติมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดตั้งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ขึ้นเพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายและมาตรการเร่งด่วนในการบริหารสถานการณ์ดังกล่าว และต่อมาได้ประกาศใช้พระราชกำหนด(พ.ร.ก.)การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 โดยประกาศนี้มีผลทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม – 30 เมษายน 2563 โดยขอให้ทุกภาคส่วนให้ความร่วมมือปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาลหน่วยงานทางการแพทย์ สาธารณสุขทั้งส่วนกลางและท้องถิ่นโดยเคร่งครัด

ในส่วนของการรถไฟแห่งประเทศไทย สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย (สร.รฟท.) ได้ตระหนักถึงภัยพิบัติดังกล่าว จึงได้เข้าพบปรึกษาการผู้ว่าการรถไฟฯ นายวรวิทย์ มาลา เพื่อเสนอแนวทางการป้องกันดังแถลงการณ์ที่ออกมา ก่อนหน้านี้ ปัจจุบันจากการแถลงข่าวของรัฐบาล สถานการณ์มีแนวโน้มที่รุนแรงขึ้น และเรียกร้องให้ประชาชนอยู่กับบ้าน ทำงานที่บ้าน งดกิจกรรมที่มีคนมากมาย พร้อมกับทยอยปิดสถานที่ต่างๆ มากมาย การรถไฟฯ เป็นหน่วยงานด้านการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า การทำงานที่บ้านอาจมีบางส่วนทำได้ แต่ส่วนมากไม่สามารถทำได้ ทำให้เกิดความวิตกกังวลต่อพนักงานที่จะมีความเสี่ยงเพราะต้องใกล้ชิดสัมผัสกับผู้โดยสาร ล่าสุดที่มีผู้โดยสารเสียชีวิตบนขบวนรถด่วนที่ 37 (กรุงเทพฯ – สุโขทัย-ลพบุรี) ซึ่งทราบภายหลังว่าสาเหตุที่เสียชีวิตเกิดจากการติดเชื้อไวรัส COVID-19 จึงต้องคัดผู้โดยสารทิ้งไว้เพื่อทำความสะอาดตู้โดยสาร และรถไฟฯ มีคำสั่งกักตัวพนักงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับขบวนรถดังกล่าว จำนวน 9 คน เป็นเวลา 14 วัน นับตั้งแต่วันที่ 1 – 14 เมษายน 2563 นำมาซึ่งข้อเรียกร้องของพนักงานที่ต้องการให้การรถไฟฯ หยุดเดินขบวนรถทั้งหมดโดยสิ้นเชิง สนองนโยบายและคำสั่งของรัฐบาลเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคร้าย ซึ่งในความเป็นจริงปัจจุบันผู้โดยสารก็น้อยมาก บางขบวนรถแทบจะวิ่งรถเปล่า และในบางจังหวัดก็ประกาศปิดจังหวัด

ห้ามรถไฟ รถโดยสารทั่วไป เครื่องบิน เรือเข้าไปยัง จังหวัดนั้นๆ เช่น พื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภูเก็ต เป็นต้นและมีอีกหลายจังหวัดที่จะตามมา

ดังนั้นสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย(สร.รฟท.)จึงเสนอต่อการรถไฟฯดังนี้

1.ขอให้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกาศงดการเดินทางขบวนรถโดยสารทั้งหมด แต่หากมีความจำเป็นที่จะเดินรถบางขบวนที่มีความจำเป็น รัฐบาล และการรถไฟฯต้องจัดอุปกรณ์ตรวจร่างกายคัดกรองผู้โดยสารทุกสถานีที่จอดรับส่ง จัดเครื่องป้องกัน เช่น หน้ากากอนามัย ถุงมือยาง เจลทำความสะอาด แอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อให้เพียงพอ ซึ่งปัจจุบันยังขาดอยู่ไม่ทั่วถึงและต้องทำความสะอาด พ่นยาฆ่าเชื้อตู้รถโดยสารทั้งขบวน รวมถึงรถจักรเมื่อเดินทางถึงปลายทางทั้งไปและกลับ

2.พนักงานในกลุ่มเสี่ยงที่ต้องใกล้ชิดสัมผัสกับผู้โดยสาร หากต้องกักตัวตามคำสั่งของ รัฐบาลต้องไม่คิดคะแนนวันลา หรือพนักงานที่ตรวจพบว่าติดเชื้อไวรัส COVID-19 ต้องกักตัวและต้อง เข้ารับการรักษาดตามคำสั่งแพทย์ก็จะต้องไม่คิด คะแนนวันลาด้วย

3.พนักงานที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและการรถไฟฯ มีคำสั่งให้ไปตรวจเชื้อไวรัส COVID-19 การรถไฟฯ ต้องออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด รวมถึงพนักงานที่ไป

ตรวจด้วยตัวเองแล้วพบว่าติดเชื้อให้สามารถเบิกจ่าย จากการรถไฟฯได้ เว้นแต่ไปตรวจเองแล้วไม่พบค่า ตรวจบุคคลนั้นต้องรับผิดชอบเอง

สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจรถไฟแห่งประเทศไทย (สร.รฟท.) ขอส่งกำลังใจให้กับ พนักงานรถไฟและครอบครัวทุกคนให้มีสุขภาพ ร่างกายที่แข็งแรง ด้วยการหมั่นออกกำลังกายอยู่เสมอ และปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาล หน่วยงาน สาธารณสุข อย่างเคร่งครัดเพื่อร่วมกันหยุดยั้งการ แพร่ระบาดของโรคร้ายและสำคัญยิ่งขอส่งกำลังใจ ให้แพทย์ พยาบาล ลูกจ้าง บุคลากรสาธารณสุขทุกคน ที่ทำงานอย่างหนัก “คนรถไฟขอปรบมือดัง ๆ และ ส่งกำลังใจให้ทุกคน และเชื่อมั่นว่าด้วยระบบและ คุณภาพมาตรฐานของการสาธารณสุขไทย เราจะก้าว ไปสู่ชัยชนะในการต่อสู้กับโรคร้ายไปด้วยกัน”

ต่อมาเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2563 สื่อมวลชน รายงานว่า จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) หรือ โควิด- 19 พบผู้เสียชีวิตรายที่ 16 ของประเทศไทย เป็น ชายไทย อายุ 59 ปี เป็นพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย เริ่มป่วยวันแรก 16 มีนาคม 2563 ด้วย อาการไข้ ไปพบแพทย์ที่ โรงพยาบาลวันที่ 26 มีนาคม2563 แล้วไปทำงานปกติ แต่ต่อมาวันที่ 31 มีนาคม2563 อาการหนักขึ้น มีอาการเหนื่อยหอบ เข้า รับการรักษาที่ โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง พบเชื้อใน ร่างกาย กระทั่งจะเสียชีวิตเมื่อวันที่ 1 เมษายน2563 เวลา 11.00 น. โดย ลูกชายผู้เสียชีวิต ทราบว่า ผู้เสียชีวิต ได้เล่าว่า กิจกรรมประจำวันของผู้เสียชีวิต

นั้นในตอนเช้าทางญาติจะไปส่งที่สถานีรถไฟรังสิตเพื่อเดินทางไปหัวลำโพง โดยผู้เสียชีวิตเป็นพนักงานขับรถไฟ เส้นทาง กรุงเทพ-หัวหิน และ กรุงเทพ-แก่งคอย และในช่วงเย็นญาติจะไปรับจากสถานีรถไฟรังสิตกลับบ้านของทุกวัน ซึ่งก่อนหน้านี้ผู้เสียชีวิตได้รักษาตัวที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอธัญบุรี โดยแพทย์ให้ยามารับประทานรักษาตัวตามอาการที่บ้าน ในขณะที่คนที่อาศัยในบ้านมี ภรรยา ลูกชาย และพี่สาวผู้เสียชีวิต และตอนนี้ทั้ง 3 คนได้กักตัวอยู่ เพื่อรอฟังผลจากทีมแพทย์ โดยจากการสอบถามทางครอบครัวของผู้เสียชีวิต ยืนยันว่าผู้เสียชีวิตไม่เคยเดินทางไปสนามมวยตามที่ป่วนข่าวแต่อย่างใด

(รายงานโดยวาสนา ลำดี)

คสท.จับมือสรส.เปิดศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ คนงานที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-19

เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2563 คณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย(คสท.) ร่วมกับสมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (สรส.) ได้แถลงเรื่อง : การเปิดศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ คนงานที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ที่ศูนย์ฝึกอบรมเพื่อคนทำงาน ตำบลบางเกลือ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

นายชาติ ลอยสูง รองประธานคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย ได้แถลงว่า ตามที่ทั่วโลกได้เกิดวิกฤติการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ซึ่งประเทศไทยก็ได้รับ ผลกระทบเช่นเดียวกัน

ซึ่งมีผู้ป่วยติดเชื้อ ยอดสะสม 2,258 คน และมีผู้เสียชีวิต 26 คน ซึ่ง ณ วันนี้มีแนวโน้มว่า จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้รัฐบาลได้มีมาตรการป้องกัน โดยการประกาศ เคอร์ฟิว ห้ามออกนอกเคหะสถาน เวลา 22.00-04.00 น. และให้อำนาจกับผู้ว่าราชการทุกจังหวัดได้ประกาศการป้องกันเพื่อมิให้พี่น้องประชาชน และพี่น้องแรงงานได้เดินทางกลับภูมิลำเนา ห้างสรรพสินค้าต่างๆ ปิดเพื่อมิให้พี่น้องเข้าไปซื้อสินค้า ยกเว้นประเภทอาหาร ซึ่งการมีบุคคลอยู่ร่วมกันมากๆ อาจจะติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-19) ได้ เมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนี้ทำให้พี่น้องแรงงานได้รับผลกระทบเกี่ยวกับงานที่ทำเป็นประจำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงทำให้คนงานถูกปลดออกเลิกจ้าง การถูกบังคับให้ลาออกจากงาน แรงงานเหมาค่าแรงถูกส่งกลับคืนไปยังต้นสังกัด การให้หยุดงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง พี่น้องแรงงานนอกระบบไม่มีรายได้ เช่น พี่น้องแรงงานที่รับบริการ ได้รับผลกระทบ รายได้ขาดหายไป แต่ในขณะเดียวกันพี่น้องยังมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

รัฐบาลมีมาตรการ โครงการ เราไม่ทิ้งกัน และมาตรการอีกหลายๆโครงการเพื่อช่วยเหลือให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ในขณะเดียวกันธุรกิจต่างๆก็ได้รับผลกระทบจากพิษของโควิด-19 เช่นเดียวกัน แต่ก็มีบางส่วนที่ไม่ได้รับผลกระทบโดยตรง แต่เป็นเพราะขาดชิ้นส่วนอุปกรณ์ที่จะนำมาประกอบ เนื่องจากต้องรอ วัตถุดิบจากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดโรค จึงใช้การสั่งหยุดงานชั่วคราว ตามมาตรา 75 หรือปิดกิจการบางโรงงานก็ลดกำลังคนงาน และเลิกจ้างคนงาน บาง

สถานประกอบการจ่ายค่าชดเชยตามกฎหมาย ถือว่าเป็นสถานประกอบการที่ดี บางสถานประกอบการก็ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย พื้นที่โรงงานที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการถูกเอารัดเอาเปรียบต่างๆเป็นจำนวนมากเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

คณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย (คสรท.) เป็นองค์กรหลักของแรงงาน อันประกอบด้วยแรงงานใน ระบบ แรงงานข้ามชาติ และแรงงานทั่วไป สมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์(สรส.) เป็นองค์กรหลักแรงงาน รัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีนโยบายปกป้องช่วยเหลือพี่น้องแรงงานที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ซึ่งในสถานการณ์ปัจจุบันมีพื้นที่โรงงานที่ไม่ได้รับผลกระทบจากการถูกเอารัดเอาเปรียบร้องทุกข์เข้ามาเป็นจำนวนมาก และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้นคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย และสมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์(สรส.) ได้มีข้อสรุป ร่วมกันให้มีการจัดตั้งศูนย์เพื่อรับเรื่องร้องทุกข์และให้คำปรึกษา เพื่อจัดเก็บข้อร้องทุกข์นำไปเสนอต่อเจ้าหน้าที่ กระทรวงแรงงานพร้อมทั้งการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การจัดเก็บข้อมูลสถิติการเกิดปัญหาและการนำเข้าสู่ศาล แรงงาน ในบางกรณีที่ไม่สามารถหาข้อสรุปได้ โดยมีการกำหนดผู้รับผิดชอบในพื้นที่ต่างๆ เพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ทั่วประเทศ 14 แห่ง

ทั้งนี้คณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย (คสรท.) และสมาพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (สรส.) ได้จัดทำแบบฟอร์มรับเรื่องร้องทุกข์เพื่อความสะดวกให้กับผู้ที่มาร้องทุกข์ ซึ่งในแต่ละพื้นที่จะมีเจ้าหน้าที่คอยให้ปรึกษา เบื้องต้น โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 7 เมษายน 2563 ถึงวันที่ 15 พฤษภาคม 2563 หากสถานการณ์การแพร่ระบาดฯ นี้ ยังไม่มีจำนวนผู้ป่วยลดลงหรือหมดไป องค์กรแรงงานของเราจะมีการขยายเวลารับเรื่องร้องทุกข์ตามสถานการณ์ต่อไป และขอให้พี่น้องผู้ใช้แรงงานทุกภาคส่วนจงให้ความร่วมมือกับภาครัฐบาล หน่วยงานทาง การแพทย์ และสาธารณสุข เพื่อหยุดเชื้อเพื่อชาติ และเพื่อพวกเราทุกคน

(รายงานโดยวาสนา ลำดี)